

Ю.В. Дранс призначений директором комерції УНС

Джерзі Сіті, Н.Дж. — 3 Головної Канцелярії УНСО юзу повідомляють, що Юрій В. Дранс обняв пост комерційного директора УНСО. Його головним завданням буде давати по-міч відділовим секретарям, щоб збільшити членство та популяризувати високоякісні грамоти УНСО серед українських громад згідно зі сучасними забезпеченнями 1990-их років.

Ю. Дранс приносить УНСО свій довготривалий досвід у ділянках продажу, торгівлі та керівництва. Він займав кілька посад у провідних установах життєвого забезпечення, як теж посади керівництва в інших ділянках адміністрації. Через 25 років є членом Клубу керівників продажу та комерції в Нью Йорку. Він університетський університету. В дану пору він є директором Клубу Лайонс Інтернешнел у Бабілоні, Лонг Айленд.

В додатку до свого професійного досвіду, Ю. Дранс від молодих років був активним членом українських організацій. Через 10 років був членом хору церкви св. Юра в Нью Йорку та брав участь в громадських, культурних, як теж у збіркових акціях.

Він колишній член Крайової управи Ліги Української Католицької Молоді (тепер Ліга Українців Католиків), спершу як референт зв'язків, а потім як референт членства. Ю.

Ю.В. Дранс

Дранс був ключовою особою у заснуванні окружних та місцевих гуртків Ліги Української Католицької Молоді в Нью Йорку, Нью Джерзі, Пенсильванії, Огайо та Коннектикуті. Ця діяльність була раннім проявом його зацікавлення у ділянках публічних зв'язків та комерції.

Ю. Дранс був членом Управи УККА Відділу в Лонг Айленді та членим речни-ком українських справ перед стейтськими, повітовими та місцевими властями. Впродовж 20 років був активним членом парохії св. Володимира у Гемпстеді, Н.Й.

Як член Українського Інституту Америки співпрацює з Дирекцією для заложення Залізничного — Вивільного Фонду. Ю. Дранс є членом 327-го Відділу УНСО у Гемпстеді.

В. Брюховецький виступить в Чикаго

Чикаго. — Як відгук на події в Україні та створення Народного Руху України за Перебудову, в Чикаго 30-го грудня створено Товариство Сприяння Рухові в системі СКВУ. Це Товариство встановлює для ширшого кола громадянства допомогу д-ра Вячеслава Брюховецького — члена Секретаріату НРУП з Києва. Говоритиме він на тему „Рух, ситуація в Україні і допомога діаспорі“.

Д-р В. Брюховецький є працівником Академії Наук УССР та співробітником Інституту Літератури. Доповідь відбудеться в п'ятницю, 26-го січня, о 7-й годі вечора в аудиторії собору св. Володимира і Ольги. Після доповіді обмін думками.

У четвер, 25-го січня, він матиме доповідь-семинар,

який влаштує філія Українського Католицького Університету в залі Українського Культурного Осередку св. Володимира і Ольги о 7-й годі вечора. Тема доповіді: „Сучасний стан української літератури і літературознавства в Україні“.

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н.Дж. — Святкування роковин соборності і незалежності України відбудеться тут в неділю, 28-го січня, в залі церкви св. Юрія Переможця в Ярділві. О 3-й годі по полудні. Святкову програму виголошить проф. Олександр Домбровський. Підготується гарна мистецька програма.

ЗВІЛЬНИЛИ СЕКРЕТАРІВ КОМПАРТІЇ

Чернівці. — Советське пресове агентство ТАСС повідомило, що у висліді партійного пленуму, який відбувався там 5-го і 6-го січня, з посту першого секретаря обласного комітету компартії було звільнено Н.Н. Нівалова.

Делегати пленуму розглянули усі справи компартії області і ствердили, що існують дуже серйозні недотримання в керівництві бюро обкому, порушення норм партійної етики, перекрутство тощо, що підірвало авторитет партійної організації, — пише газета „Ізвестія“ з 6-го січня, поміщуючи інформацію ТАСС.

На пленумі виступив з доповіддю промовою другий секретар ЦК компартії України С.І.Гуренко. Пленум переравав працю на якийсь час, щоб дати змогу відповідальним особам розглянутися за іншим кандидатом на це становище першого секретаря компартії в Чернівецькій області. На цей пост обрано Дмитрієва.

Як подає ЗП УГС, у п'ятницю, 12-го січня з посту першого секретаря Харківського обкому партії зрештував Мисиненко, а пленум, в присутності першого секретаря ЦК КПУ Володимира Івашка, обрав на цей пост М'ялицю.

Округа УНС Нью Гейвену відбула наради

Д-р Іван Фліс вручає нагороду Союзівця Року Тарасові Савицькому. По боках: Осип Гладун і д-р Михайло Снігурович.

Бриджпорт, Конн. — Наради Округу УНС Нью Гейвену, Конн. відбулися в неділю, 12-го листопада в УНДомі в Нью Бритен, Конн. При головному столі засіли: д-р Іван Фліс, головний представник УНСО, проф. Іван Телюк, почесний голова Округу, д-р Михайло Снігурович, голова Округу і Тарас Савицький секретар Округу.

В організаційних нарадах взяло участь 30 членів різних відділів. Округа нараховує 14 відділів, а репрезентативних відділів було дев'ять, бракувало Відділів 23-го, 52-го, 10-го, 350-го і 390-го.

Наради відкрив д-р М. Снігурович, який прибув на наради помімо тяжкої перестороги.

Товариство „Україна“ протестує

Джерзі Сіті, Н.Дж. — На сторінках недільного тижня, органу міністерства культури УССР та республіканського комітету профспілки працівників культури „Культура і Життя“ ч. 52 з неділі, 31-го грудня 1989 року, появилось цікаве звернення Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном.

Звернення цікаве не тільки своїм змістом, чим, тим, що його прийнято одностайно на пленумі цього товариства 21-го грудня 1989 року, але тим, що це перше звернення цієї установи з конкретною вимогою в оборону української культури.

Звернення до Верховної Ради СРСР і Верховної Ради УССР про те, що „не зважаючи на активний протест громадськості України“, як і численні виступи в пресі народних депутатів міністерство енергетики країни з „дозволу місцевих органів влади продовжує неучає владження пам'яті світового генія — Т.Г. Шевченка“. Тут ідеться про спорудження промислового вузла на лівому березі Дніпра й тоді, коли Рада міністрів УССР постановила вже раніше створити національний заповідник Шевченка.

Далше говориться про таку ж другу тривожну ситуацію в Запоріжжі, де, всупереч протестам громадськості, ухвалено будувати мост через острів Хортицю. Ці та інші потягнені місцевих владних урядів порушують всі, бо це нічого іншого, як плондрування національних заповідників та „знушення з духовності великого народу“. Тому й прислалось Товариство культурних зв'язків з українцями за кордоном до члених інших організацій і звернулося до найвищих органів влади з „настійною вимогою припинити будівництво промвузла в Каневі, ухвалити законодавчі рішення про створення Канівського державного історико-культурного національного парку, заборону спорудження мосту через острів Хортицю“.

22-го грудня в Харкові біля станції метро „Держинська“ міліція затримала Євгена Соловйова, який нещодавно відбув 15 діб адміністративного арешту з голодівкою протесту. Цього разу Соловйова затримали за розповсюдження незалежної преси.

В Хмельницькому не припиняється переслідування активістів УГС. 23-го грудня один із мешканців міста повідомив, що невідомі у цивільному намагаються за грошову оплату намовити його до побиття і навіть убивства колишнього політ'язя, Василя Рибаків.

В Дніпропетровському активісти НРУП і Клубу Виборців провели мітинг на якому було обговорено питання про роботу Другого з'їзду народних депутатів СРСР і актуальні проблеми передвиробничої кампанії. Перед п'ятитисячною

(Закінчення на стор. 8)

Болгарія обіцяє перевірити справу вбивства Г. Маркова

Софія, Болгарія. — Багато осіб на Заході ще й досі пам'ятають брутальний епізод вбивства болгарськими кагебістами, тобто ісланиками Тодора І. Живкова, відсуненого тепер від влади комуністичного диктатора, який злісно помстився над болгарським письменником і політичним діячем Георгієм Марковим який перебував в екзилі в Лондоні.

Г. І. Марков попросив уряд Великобританії надати йому право політичного азилу з огляду на нестерпні політичні умовини та переслідування інакомислячих в Болгарії. Після отримання права на перебування в 1969 році, він почав працювати в болгарському відділі радіопередач Бі-Бі-Сі. Там він записався з британкою і одружився. Їхня донька Саша тепер має 13 років. В 1977 році Марков помітив, що за ним слідять і повідомив про це британського секретну службу. Скотланд Ярді. Минув рік Г. Марков повертався з роботи в радіостанції Бі-Бі-Сі і, чекаючи біля автобусної станції, зіткнувся з іншою особою, підозрілим чоловіком, який зачепив його парасолою. Людина з парасолою вибігла, але Марков почув легкий біль в лівій нозі, як укол голки. На другий день вже був хворий, не вийшов на роботу, а за чотири дні, не зважаючи на втручання лікарів, помер від незнаного отрути. Містеріна смерть Маркова була з обуренням прийнята болгарами і поселенцями інших національностей, які навіть не сумнівалися, що він помер від скритовбивства, але британські поліційні служби назвали його хворобою і смерть „загадковою“ і припинили

справу, щоб не наражатися на дипломатичні неприємності із східними комуністичними режимами.

Сьогодні, коли Т. Живкова усунили з посту першого секретаря Комуністичної партії Болгарії і відібрали членську книжечку, дружина Маркова Аннабел поїхала до Болгарії і там зустрілася з кількома провідними членами болгарського Політбюро з метою домогтися від них нового слідства вбивства її мужа. Вона, очевидно, не добилася там визнання, що вбивство доконали агенти болгарського КГБ, але повернулася до Лондону з обіцянками нових болгарських керівників, що вони перевірять цілу справу і повідомлять її про висліді. Александер Лівов, який свого часу також був переслідуваний режимом Т. Живкова і повернувся до активної служби в Політбюро в часі перемін і вибору нового лідера Петара Т. Младенова, очолює комісію слідства вбивства Маркова й інших осіб. Т. Живков, подібно, як румунський диктатор, Ніколає Чаушеску, розправлявся криваво зі своїми політичними противниками не тільки внутрі країни, але шукав їх також за кордоном. Під гострий осуд комуністичних вбивств попадали в першу чергу політики, лідери політичних партій, журналісти, працівники західних радіопередач, публіцисти та інші.

Не треба виключати, що Г. Маркова поноувалі тепер у Спілці письменників Болгарії, звідки він був виключений, осудять Живкова і дадуть якусь сатисфакцію дружині і доньці, хочби для того, щоб показати теперішній режим у світлі гуманності.

У СВІТІ

МІСЦЕВІ ОФІЦІЙНІ чинники подали до відома, що в еспанській місцевості Зарагоза у несподіваний вогнний аварії загинуло 43 особи. Аварія сталася у дискотеці, виповнений молодими людьми, а причиною цієї трагедії, як заявляють причетні до цього відповідальні особи, було електричне перевантаження. Електричні дроти спричинили вогонь, який в свою чергу витворив отруйний дим, що крізь систему охолодження протікав до пивничної завазової залі, отруюючи 43 особи. Заступник мейора міста Зарагоза, Люї Гарсія Ніето сказав, що смерть від цього отруйного газу наступила за шаленою швидкістю, „бо деякі жертви знайдені в сидячих позах при столиках“.

У Сальвадорі АРЕШТ чотирьох військових офіцерів і чотирьох воїків за підозрою у вбивстві шістьох суїтських священників значно погіршив вже й так загострену ситуацію серед військових кіл країни та правлячою партією президента Альфредо Крістіані. Закордонні дипломати твердять, що хоча арешт вісьмох військовиків, оскаржених у цьому безмістовному вбивстві, викликав надії на можливість справедливості, то все ж таки існує недовіра серед громадян країни, що винними в цій справі були тільки ці вісім. Заступник архієпископа Сан Сальвадору, Еспіноса Грегоріо Роза Шавез заявив: „Я уважаю, що неправильно за цей злочин карати тільки кількох“, бо, як твердять аналітики та західні кореспонденти, хтось мусів дати наказ.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЗНЕСЕННЯ військового стану в Пекіні минулого тижня, речники японського уряду заявили, що Японія ще не є готова розпочинати перервані переговори про укладення Китаєм 5.6-бillionової позички. З такою ж самою ноткою обережності у своїх заявах висловлювалися також майже без винятків опитувані японські комерсанти, заявляючи, що вони дуже поволі будуть відновлювати свої комерційні спількування з Китаєм з уваги на сильно захитану політичну стабільність Китаю. До часу жорстокої розправи китайського уряду з демонструючими студентами на площі Тяньаньмен Японія була найбільшим торговельним партнером Китаю.

СИБІРСЬКІ ШАХТАРІ заявляють, що не зважаючи на заборону уряду, вони мабуть знову підуть на страйк, бо уряд й досі не виконав своїх обіцянок, що їх дав минулого літа страйкуючим шахтарям. Один із новокузнецких шахтарів Борис Н. Горієв сказав: „Я висловлюю думку всіх, коли скажу, що політикам не можна довіряти. Крім того ми хочемо, щоб наші домагання були виконані“. В загальному сибірські шахтарі нарікають на те, що уряд є так заборобований подіями поза кордонами країни щоби робити добре враження перед Заходом, що не звертає уваги на виконання даних попередньо обіцянок.

ОФІЦІЙНА РУМУНСЬКА телемережа передала новинку про те, що суд над сином розстріляного румунського диктатора, його комуністичних прибічників і члених ненависної тайної поліції „Секурітате“ правдоподібно розпочнеться вже в цьому тижні. В цій телевізійній програмі показано Валентина Чаушеску, колишнього секретаря Комуністичної партії Емілія Бобу, колишнього міністра внутрішніх справ, Тодора Постельніку і Маріна Нагоє, які були відповідальними за дії особистої охорони вбитого Н. Чаушеску, та Дмитру Полеску, колишнього директора соціополітичної академії. Їх об'єднують у потурання геополітиду та саботування економіки, котру доведено до банкрутства тим, що Н. Чаушеску вирішив сплатити повністю ціле закордонне задовження Румунії від 1982 до 1989 року в сумі 10 біл. дол.

УРЯД ССРС ПРОГОЛОСИВ ВІЙНЯТКОВИЙ СТАН В ЧАСТИНІ АЗЕРБАЙДЖАНУ

Москва. — Західні кореспонденти інформують з Москви, що уряд ССРС, взявши до уваги можливість вибуху громадянської війни, проголосив війнятковий стан в частині Азербайджану після того, як там, зокрема в Баку, відбулася велика маніфестація з участю понад 150,000 осіб. Там також почалися вірменські погроми у яких, згідно з інформаційними вірменськими дисидентськими кіл, загинуло понад 30 осіб, між ними чимало жінок і дітей.

Після демонстрації вірменів в неділю, 14-го січня, з участю понад 250,000 осіб, там розпочалося справжнє воєнне напруження між Азербайджаном і Вірменією. Заявили речники Ради Міністрів ССРС і Президії Верховної Ради. Декрет про проголошення війняткового стану, висилку війська, спеціальних частин КГБ, летунських з'єднань, зокрема панцерних гелікоптерів, так званих „повітряних кораблів“, підписав президент ССРС Михайл Горбачов, після консультації із своїми найближчими дорадниками і членами Президії Верховної Ради ССРС.

Советські засоби масової інформації повідомляють про справжню війну, не тільки в Баку і області Нагірний Карабах, але також в західній частині Азербайджану на кордоні з Вірменією. Одні й другі вживають гостру зброю, гранати, а навіть машинні кулі, які невідомо звідки вони отримали, чи викрали з військових магазинів. Вміжчасі „секрестемі“, як їх називає советське агентство ТАСС, поширюють різні плітки,

завданням яких є збільшити безпорядки, напругу і мобілізувати маси до боротьби.

Війнятковий стан дає місцевим властям і військовому командуванню широкі повноваження, арештувати заколотників, забороняти діяльність всяких, зокрема підпільних організацій, не допускати до великих публічних мітингів, встановлювати поліційну годину, накладати цензуру на всікі видання і переводити обшуки в домах підозрілих осіб, без судового дозволу.

Керівник популярної азербайджанської націоналістичної групи, з яким розмовляв по телефону кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ Билл Келлер заявив, що прислане війське і спеціальні частини КГБ, можуть викликати загальний спротив серед населення обидвох республік. „Якщо ви хочете нового Афганістану, будете його мати“, — погрозило заявив Ахтібар Мамедов, історик і член Ради національної оборони, організованої Азербайджанським Визвольним Фронтом.

Війнятковий стан правдоподібно не поширюється на Баку, не зважаючи на те, що в цьому місті загинуло найбільше вірменів. Існує побоювання, що азербайджанські мусульмани отримують зброю від Ірану і мабуть звідти походять всікі погрози і заяви про „другий Афганістан“ тощо. Політичні і військові спостерігачі на Заході кажуть, що у випадку втрати контролю, центральний уряд в Москві може мати новий клопіт і нові неспокої в республіках.

В АМЕРИЦІ

ГАЗЕТА „НЬО ЙОРК ТАЙМС“, покликаючись на добре поінформовані джерела у Вашингтоні, пише, що Адміністрація президента Джорджа Буша слідкує за подіями у трьох прибалтійських країнах, зокрема в Литві, де недавно перебував генеральний секретар ЦК КПСС і президент ССРС Михайл Горбачов із 40-членною делегацією партійних діячів. Традиційно З'єднані Стейти Америки підтримують самостійні аспірації прибалтійців, бо Америка ніколи не визнала прилучення Литви, Латвії і Естонії до Советського Союзу і ще донедавна підтримувала зв'язки з дипломатами, чи дипломатичними місіями, які репрезентують згадані країни за кордоном. Речники Адміністрації заявляють, що „ми, очевидно, не хочемо вмішуватися до внутрішніх справ ССРС, бажасмо співпрацювати з теперішнім керівництвом Советського Союзу, зокрема з Михайлом Горбачовим, який обрав шлях перебудови і демократизації суспільства, але рівночасно віримо, що Москва поладить спір з прибалтійцями без політичного чи військового тиску“. Очевидно, неясна і радше негативна постанова Державного департаменту до цієї справи була прийнята представниками згаданих республік з обуренням і розчаруванням.

ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ВИСЛАНО ПОВНОВАСТІ ДЛЯ ДЕЛЕГАТІВ, ПРОГОЛОШУЄТЬСЯ АДРЕСИ ВІДДІЛІВ З МЕНШИМ ЧИСЛОМ ЧЛЕНІВ

(В.С.). — 3 місячними виказими та рахунками на січень ц.р. розіслала Головна Канцелярія УНСОюзу всім Відділам друку повноважень для конвенційних делегатів, кількість яких устійливо на підставі чисел повноважених членів за станом з 31-го грудня 1989 року, тобто всіх тих членів, які поміщені на виказках на січень та які платять у цих Відділах вкладки до Братського Фонду. Для кожного делегата і заступника вислано секретарям Відділів по два друку повноважень, що їх Відділи мають виповнити та по одній повноважності переслати Головній Канцелярії УНСОюзу впродовж 10 днів від дати вибору. Збори Відділів для вибору делегатів повинні відбутися до 4-го березня 1990 року.

На іншому місці в цьому числі поміщений список та адреси секретарів тих Відділів, які мають менше як 75 повноважених членів. Кожен з цих Відділів може набутти управління на вибір спільного делегата через об'єднання з другим Відділом, коли число повноважених членів таких двох Відділів становитиме 75 або більше членів. Про таке об'єднання для спільного вибору делегата і заступника повинні оба Відділи спершу порозумітися між собою, а тоді повідомити окремими листами про таке домовлення Рекордовий Відділ УНСОюзу, щоб одержати від нього друку повноважень для делегата і заступника.

Згідно з постановами статуту УНСОюзу, право бути обраним на делегата має кожний член у віці понад 18 років, української національності або походження, який був повноважним членом УНСОюзу впродовж не менше одного року і членом Відділу, що його має він репрезентувати, та в якому він платить вкладки до Братського Фонду, не менше як шість місяців, який має кваліфікації урядовця Відділу та який виявив активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСОюзу.

ЩОТИЖНЕВА ХРОНІКА УГС

* У Вінниці посилюються репресії за використання української національної символіки. Останнім часом місцеві партійні шовіністи при активній підтримці репресивних органів встановили своєрідну тарифу за підняття блакитно-жовтого прапора: для працюючого 250 крб. для учнів та студентів — 150 крб. кари. А заступник прокурора області звернувся через газету „Вінницька Правда“ до ВР України з пропозицією ввести в карний кодекс УССР статтю, щоб за підняття національного прапора карати ув'язненням до п'яти років.

* 17-го грудня міліція затримала 20 осіб (члени УГС, „Сокола“ та інші), що їхали з Луцька на передвиробничий мітинг до Горохова Волинської області. П'яні міліціонери під командування лейтенанта Рубінського та капітана (прізвище не встановлено) біли людей, виривали національні прапори, нарізали затримали всіх і завели в міліцію. Одному із лучан вдалося втекти і повідомити про те, що сталося.

* 18-го грудня в день похорону академіка Андрія Сахарова в центрі Полтави відбувся несанкціонований мітинг. Люди стояли з запаленими свічками, тримали в руках портрети академіка-правозахисника і політичного гасла. Міліція не втручалася. Того ж дня стався обурливий інцидент на АТП. (Автотранспортне підприємство). Секретар парткому цього підприємства Колодочка вярвав з рук активістки Зои Коваленко портрет Сахарова і люто пошматував його, а голова профкому Скачко негайно провів „виховну роботу“ із Зоєю Коваленко.

20-го грудня в Полтаві на прохання активістів НРУП проведено Богослужіння в пам'яті Сахарова в Макаринській церкві. За кілька днів до цього по Полтаві розклеєно оголошення про Панахиду, які невідомі особи регулярно зривали.

* 22-го грудня в Миколаєві були викликані в міліцію члени крайової організації НРУП Ігор Гаврилішин та Ігор Грашевич. З ними провели розмову начальники відділу охорони громадського порядку, підполковник Володимир Попов і майор міліції Валерій Меснянко. Причини виклику — організація траурної маніфестації 17-го грудня, присвяченої пам'яті академіка Сахарова. Активістам погрозили

СВОБОДА

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Основні дві помилки Горбачова

Коли у березні 1985 року генеральним секретарем Компартії СРСР став Михайл Горбачов — він узагалі не думав, що матиме клопіт із національними рухами в СРСР. Не думав теж, що настане мирна революція в усіх європейських комуністичних країнах, яка закінчиться кривавою революцією у Румунії. Це не була його вина, бо ніякому філософові не могли приснитися ці несподіванки, що їх приніс 1989 рік. Верхівка КГБ перше зорієнтувалася, що імперії грозить економічна катастрофа і що треба якісь радикальні реформи, щоб відвернути цю смертельну загрозу. Тому голова КГБ Константин Черненко фаворизував Горбачова, як молодшого віку партія, який, як член Політбюро, зраджував лідерський талант і присвоїв собі західні манери поведінки. І Горбачов думаючи тільки про економіку, прийшов правильно до переконачення, що спершу треба змінити політичну атмосферу і прочистити провідний апарат від твердолобих партійних товаришів, які ніколи не погодяться на будь-які поважні реформи. Для переведення тих реформ мали послужити гасла гласності і перестройки. І Горбачову дійсно повелось перевести поважні зміни — мав успіх у першій стадії своїх заходів, бо викинув з уряду і Політбюро та партійного ЦК численних найбільш відомих й найстаріших віком ортодоксних більшовиків з Андреем Громиком у провіді. Але не міг позбутися на 100 відсотків усіх ворогів перебудови, бо їх було забагато у партійно-державній системі з велепенським бюрократичним апаратом.

Із скасуванням — хоч ще не повним — цензури слова і друку наставла атмосфера більшої свободи і наче автоматично розпочався свободолобний національний рух. Він звернувся проти Компартії, як верховної монополічної державної влади. Цей рух пішов як вогонь по всіх сателітних країнах і в усіх них провалився привілей державно-політичного монополію Компартії. Скризь, почавши від Польщі, проголошено партійно-політичний плюралітет. В одному Союзі Союзів Горбачов спротивився скасувати кардинальну 6-ту точку конституції СРСР, яка признає Компартію головною і провідною роллю у державі. Покійний Андрей Сахаров і колишній голова московської округи Борис Елцин розуміли, що та 6-та стаття конституції анахронічна, але Горбачов грубо перервав промову Сахарова на пленумі Ради народних депутатів і відібрав йому голос. Це була і надалі є найперша основна помилка Горбачова.

Другою кардинальною помилкою Горбачова є нерозуміння суті національних рухів. У кількох статтях в журналі "ЮС Нюз енд Репорт" з дати 15-го січня ц.р. сказано, що Горбачов покладає на свій дипломатичний хист, свій дар переконування людей і на те, що поступками в ділянці економіки й культури зможе заспокоїти свободолобні вимоги окремих народів, поярмлених Московщиною. Цей американський журнал правильно стверджує, що "Горбачов помиляється". І далі помиляється. Пробним каменем стали прибалтійські народи — литовці, латиші й естонці, найбільш національно-державно свідомі, бо найкоротше русифіковані, найдалі на захід покладені географічно, єдині членські "республіки" СРСР, що їх анексії не признала Америка. Територією і числом населення (не цілих 10 мільйонів душ) всі ці три балтійські країни такі малі у порівнянні з велепенською територією і населенням імперії, що їхне відокремлення від Союзу не пошкодило б імперії. Але Горбачов боїться, що це може стати прецедентом для інших складових частин Союзу, особливо мусульманських.

Драматична гра довкола самостійницької вимоги трьох прибалтійських країн продовжується. Горбачов заповнів був президента Буша на зустрічі в Мальті, що він не вживатиме збройної сили для здавлення самостійницьких рухів. Коли б зробив таке — відштовхнув би Захід і поклав хрестик на можливість оздоровлення економіки. Але й не може погодитися на "сепаратизм", бо тут ортодоксний комунізм знаходить союзника у московському неділнимському націоналізмі, який передумував теорію "злиття" націй в один "радянський народ". Не тільки партійні комуністи, але й верхівка армії є проти "сепаратистів" і Горбачов мусить з нею рахуватися. Він шукає компромісу — на коротку мету може його знайти, на дальшу мету — неможливо. Збігнєв Бжезінський бачить розв'язку у перетворенні СРСР на конфедерацію цілком самостійних національних держав, на зразок Великобританії з її домініями. Але й ті домінії згодом відірвалися. Як довго в економічній ділянці Горбачов не виречеться марксистського принципу державної контролю і не визнає повної приватної власності і поки не визнає права державного самовизначення народів у практиці — його влада і його життя виситимуть на тонкій нитці.

Як "гриби по дощі" зростає екологічна небезпека в сучасній Україні. Недавно появились в пресі деякі статистичні дані про висліді Чорнобильської атомової експлозії: близько 600,000 осіб боролось з наслідками цієї трагедії, три мільйони жителів кількох областей України і Білорусії — зазнали відчутної дії радіації. Величезні площі родючих земель України і Білорусії є вилучені з ужитку, 140,000 гектарів українських земель забруднено цезієм.

Однією із найбільших проблем, що хвилює українське населення околиць Чорнобиля, це є тотальна ігноранція і байдужість Міністерства атомової енергії СРСР.

Тому, що проти цих рішень московських чиновників для справ атомової енергії не мав відваги виступити так зв. уряд суверенної Радянської України, цією життєвою справою народу України в минулому році почали займатися активісти неформальної асоціації "Зелений світ" і врешті формальна спілка "Чорнобиль", що в травні 1989 р. відбула свою першу конференцію, на якій прийнято рішення досягнення повної інформованості населення про Чорнобильську трагедію та її наслідки: всіляке сприяння учасникам ліквідації випадку в поліпшення житлових умов, медичного й побутового обслуговування; створення асоціації лікарів та юристів у рамках Спіль-

Омельян Твардовський

ЕКОЛОГІЧНА НЕБЕЗПЕКА В УКРАЇНІ

ки: пред'явлення позовів до державних організацій та окремих осіб, відповідальних за завдання шкоди здоров'ю чорнобильців. Ці вимоги увійшли до статуту і програми, які були прийняті на другій конференції. Чи вдасться спілці "Чорнобиль" вкорити руки московського савілія, щодо чергових будов нових атомових станцій в Україні, покаже майбутнє.

На жаль, Чорнобильська трагедія не єдина, що аби-ває український народ і його довкілля. Нещодавно з ініціативи письменників і вчених України й братньої Білорусії, у Києві відбулися установчі збори, на яких засновано громадський комітет для врятування Дніпра. Головою цього Комітету вибрали відомого письменника і публіциста С. Плячиду. На цих зборах запропоновано цілий ряд заходів для врятування Дніпра. Говорили про необхідність розробки конвенції "Дніпро в ХХІ столітті", що дасть можливість екологічно обгрунтовано планувати розвиток і розміщення продуктивних сил України... Закликалось вивчити питання про ліквідацію або значне зменшення Канівського і Дніпродзержинського водосховищ, на необхід-

ність якнайшвидшого реконструювання Кременчуцького і Каховського. Вказувалося на неприпустимість подальшого зводіння в Дніпро неочищених стічних вод, що мало бути виконане ще в 1985 році, а тепер відомствами "тихою сапою" перетягується за межі 2000 року.

Про сучасний трагічний стан Дніпра написав обширну статтю В. Максимчук, кандидат технічних наук, завідувачий відділом регіональних проблем використання і охорони водних ресурсів Ради по вивченню продуктивних сил України Академії наук УРСР. Цю статтю під заголовком: "Стогне Дніпр широкий!", помістила київська "Спротивна газета" в числі 149-му з 14-го грудня 1989 року.

Подаємо основні дані цього знавця реферованої справи. "Мабуть, жодній річці на землі не присвячено стільки пісень, легенд, оповідань, наукових досліджень, як Дніпрові. Ріка — символ східного слов'янства, ріка, що уособлює душу українського народу, його багатство, ширість, неупокорену віками свободолюбиву вдачу. Від античних часів до наших днів, від Геродота до

сучасних письменників і поетів Дніпро малювався як щедрий господар, як могутній герой, в якому здоров'я і добрий гумор аж б'ють через край, як незборимий силач, страшний у своєму гніві до ворогів. Пам'ятає у Шевченка:

Зареготався від нас
дужий
Аж піна з вуса потекла:
Чи спиш, чи чухи,
брате Луже,
Хортине-сестро?...
Дужий

Але не за тисячоліття чи століття, а на протязі одного лише покоління Дніпро неспівзвучно змінився. Тепер його повнота (від водосховищ) свідчить не про міць мускулатури тіла, а про нездорову повноту хворого організму. Тепер уже ніхто не ризикує напиться води з Дніпра не тільки проти Києва (як це можна було робити в сорокових роках), але в будь-якому іншому місці. Що ж сталося з тобою Дніпре? Який ти зараз? Щоб відповісти на це питання, я дозволю собі навести декілька головних характеристик нашої великої ріки. Дніпро — третя за величиною річка в Європі (після Волги і Дунаю). Його довжина 2285 км., водозбірної площі 503 тисяч кв. км. Стік Дніпра визначається великою нерівномірністю. В середньому ж за рік протікає обсяг води, рівний 53,4 млрд. куб. метрів.

Закінчення буде.

Київські англомовні "Ві-

сті з України", листопад 1989, ч. 48, у статті "Сталін затруїв суспільство зрадою", пишеться, що видавництво "Наукова Думка" в Києві, вкотре випустить книжку історика В. Ковалів п. з. "Барбаросса: джерела й історія найбільшого злочину імперіалізму".

У сконденсованому тексті цієї статті сказано, що у цій книжці буде мова про злочини Сталіна, голодомор в Україні і про Другу світову війну.

Там теж стверджено, що коли б селянство поступово й добровільно об'єднувалося у колгоспне господарство, то це було б для них більш економічним, ефективним і продуктивним. Примусова колективізація Сталіна, спричинила ліквідацію хліборобської верстви. Сталін винищив селянство, тих, які фактично годували країну. Цю кримінальну політику, офіційно називали "ліквідацією куркулів" — як класу. Протилежно до об'єднання Сталіна, економічно — крім зубожіння — це нічого країні не дало.

Наказавши в 1933 році забрати з України весь урожай, Сталін планово спричинив халівний голод. Зимою 1933 року, цілі села вмирали. Земля України покривалася тілами, жертв сталінського голодомору. Люди, які хворіли від водянки й опухів тіла, тягнулися до міст, вмираючи на вулицях, бо і там для них не було допомоги, адже ста-

Роман С. Голіят

ПИШУТЬ ПРО НАРОДОВБИВСТВО СТАЛІНА

лінський режим не дав селянам найменшої кришки хліба.

Але, в тому самому часі, військовий персонал, що стаціонував у Києві, отримав 1.2 кл. хліба денно — 800-грамів білого й 400-грамів чорного, а мешканці міста доставали харчові приділи. Хліб був в країні, але його й інші харчові продукти експортовано. Це було очевидним, що Сталін планово поставив хліборобів під репресію, як пімсту за їхній спротив колективізації. Голодомор винищив мільйони найтяжче працюючих хліборобів, ядро кожної нації — кормильців.

Письменники й історики з бездушними душами, вихваляли перемогу сталінської "політичної колективізації селянства", забуваючи про те, що Сталін обернув селян у державно-винуватих рабів.

У додатку до загальної пам'яті про голод 1933 року, мільйони людей стали жертвами переслідування 1936-1938 років, переважно чоловіки поборового віку. Всі вони були злишніми до військової служби. Переслідування адало по усіх верствах суспільства, але найбільшого удару зазнала інтелігенція. Примусова колективізація і заплянований

голодомор зліквідував хліборобську верству, яка була головним постачальником чоловіків до Червоної армії. Репресії були страшним ударом по провідних кадрах армії. Збройні сили втратили безліч резервових командирів армії, які мали військовий досвід. Найкращий командир провід військових частин, винищено в підвалах НКВД, і то без війни й воєнних акцій. Моральні примхи й катівні Єжова і Берія — "герої бійців", "они провадили війну з своїм народом. Вони навчилися одягати уніформі оборонців нації і країни, виконуючи завдання, якого зовнішній ворог не міг виконати.

Вояки, що вийшли зі сіл, пам'ятали, як їхні рідні й їм дороги вмирали з голоду в 1933 році, добре знаючи, що був за цією трагедією, і тому вони не мали жадного довіря, як до Сталіна, так і до його наказу.

Коли вибухла Друга світова війна, дух Червоної армії був низький, а це була одна з причин, що початок війни 1941 року, мав такий поганій оборот для цієї держави. Пізніше, маршал Жуков писав, що армія відіслала силу шойно осінню 1942 року.

Далі читасмо про масо-

вий перехід червоноармійців у німецький полон. У німецькій армії було 800,000 советських полонених, які працювали волями авт. Власова Російська Визвольна Армія мала у своїх рядах 300,000 полонених, крім того були ще й інші військові формати з цією самою метою — воювати по стороні ворога, історія, мабуть, ніколи не бачила такого великого числа зрадників.

Ми завжди готові обвинувачувати зрадниками колишніх куркулів, білогвардійців і криміналістів, не розуміючи, що сидять на дні їхніх сердець. А це фатальна помилка!

Як то, білогвардійці, куркулі, і криміналісти дісталися до Червоної армії? Куркулі і білогвардійці в Червоній армії не було. Куркулі вимерли під час голодомору, або на засланні, й це саме сталося з білогвардійцями.

"Ми не потребуємо забавлятися ілюзіями. Зрадники вийшли зі зпистої Сталіна, мон советської спільноти", — пишуть "Вісті з України".

Під статтею, поміщені три знімки похорону померлого в катівнях НКВД в 1939-1941 роках осіб, могли яких нещодавно відкрито в Дем'яновому Лазі в Івано-Франківській області. Серед великої кількості учасників похорону, виділюють численні прапори, а родич Федіра Пастушенка тілліні останки якого знайдено у спільній могилі, три-має його портрет.

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Здоровні проблеми взими

Щоби охоронити людський організм перед всіма несподіванками і шкідливими для здоров'я чинниками треба не лише раціонально відживлятися, лікувати всілякі хворобові стани, але й головне не шкодити здоров'ю. Це зокрема відноситься до старших людей і особливо в зимовий порі року, яка цього року почалася вчасно постійним морозом та зимними проливними вітрами вже від початку грудня та часто дається знати старшим людям при диханні, не раз при деяких серцевих недомоганнях, а загальному при несприємному загальному почуванні.

Відомо, що людський організм незвичайно складний і він крім нормального функціонування найважливіших для людського тіла органів таких, як серце, легені, шлунково-кишковий провід, та кров, має ще захищені різні складні оборонні сили чи як часто називаємо імунологічну систему, яка захищає людину перед всіма інфекційними хворобами чи то більшого калібру чи навіть частими катарми носа чи горла. Зі сухим нападним кашлем, чи як ми називаємо простудою, чи "каммон колд". Очевидно, чим людина має сильнішу оборонну систему перед всіма інфекціями, включно з грипою чи звичайною простудою, що зовсім загальною відпорністю, тим вона здоровіша чи безпечніша від всяких інфекцій. І тут постає питання чи можемо ми таку відпорність збільшити, або бодай її охоронити, перед зниканням такої відпорності? О так!

Треба пояснити, що система відпорності в людському тілі — це незвичайно складна справа. Вона складається чи радше на неї складаються мільйони чи біліони особливих тілець в крові. Одні спеціалізовані в розпізнаванні хворобових чинників (бактерій чи вірусів) а інші мобілізовані негайно до боротьби з нападним ворогом людського здоров'я. Коли ворогами є бактерії, то імунологічна система чи відпорність не раз з допомогою антибіотиків-лікарств старається не допустити до скорого розмноження бактерій і по кількох днях до їх ліквідації. Звичайний катар і без антибіотиків по кількох днях завдяки згаданій відпорності самоліквідується. Дещо трудніша справа з вірусами, які є дуже складними патологічними чинниками та які не реагують на антибіотики.

Віруси в крові, звичайно, виникають до нутра звичайної клітини і там прекрасно розвиваються, бо там в нутрі клітини роблять собі просто фабрику для виготовлення щораз

нових вірусів. Вони виповняють таку клітину до того ступеня, що вона тріскає і велика кількість тих вірусів є готова до нападу на інші здорові клітини.

Якби організм людини не мав відпорності чи спеціальних тілець в крові до оборони зв. макрофагами, то ці віруси просто "з'їли б" чи доправили б до смерті свою жертву, себто людину. Ці макрофаги не тільки, що нищать віруси, але вони алімують вже цілу оборонну армію тілець — Т і тілець — Б, готових до смертоносного бою з ворогом, ліквідуючи його не раз вже в перших днях нападу. Після такого бою деяка кількість тілець направлених в бою, залишається в крові як погнітвіла, яке просто вже не допускає згаданих вірусів до нападу й це ст. зв. — набута відпорність до певного роду вірусів.

У підсумку можна сказати, що чим краще організовані в людській тілі згадані оборонні сили тим людина безпечніша від всяких бактерій чи вірусових інфекцій. Очевидно молодша людина в загальному має сильнішу відпорність від старої, а зокрема не раз гірше відживленої чи скорваної. Тому старші громадяни, навіть як вони почуваються здорові, повинні плекати чи підтримувати своє здоров'я втриманням чистоти тіла, перебуванням частіше на свіжому повітрі, навіть у зимі, охороняючи своє тіло від зими, мати здоровий сон, добрий нормальний здоровий харч, спокійну нервову систему та регулярний шолодений, бодай південний прохід на свіжому повітрі, очевидно тоді, коли на це дозволяє серце чи відих.

В останніх роках деякі комерційні американські компанії, що виробляють різні вітаміни чи лікварства, рекламують вітамінові капсули з мінералами й то в т. зв. зміненої чи збільшеної кількості та поручають особливо старшим громадянам, мовляв, на зміцнення. Очевидно що такі вітамінові капсули з мінералами можуть мати деякий зміцнюючий вплив на старший організм, при таких станах де організм не може сприймати нормальний різнопродний харч. Проте треба пам'ятати, що надмір таких вітамінів чи мінералів може навіть шкодити людині. І хоч старший людина часом вітаміни з мінералами можуть бути особливо в зимі корисними, то все таки в тих справах останнє слово повинен мати особистий лікар. І ці всі проблеми належить кожному старшому громадянину обговорити на візиті у свого лікаря й не забути тоді взяти інспекцію проти т. зв. флю.

Д-р Юліан Мовчан

НА ВІЧНУ СЛАВУ Д-Р СОФІЇ ПАРФАНОВИЧ

...Архівний збірник у світлу пам'яті д-р Софії Парфанович, ч. II, видання Українського Медичного Архіву УЛТПА, Чикаго, редактор д-р Павло Пундій, ст. 260.

На це чергове з кожного погляду солідне видання Українського Медичного Архіву Українського Лікарського Товариства Північної Америки шлюком і повністю заслужила світлої пам'яті д-р Софії Парфанович — видатна лікарка, письменниця і громадська діячка. Як побачимо нижче, об'єднуючи все те, що ця людина зробила, протягом свого 70-річного життя (1898-1968), її без вагання можна вважати за одну із найвидатніших жінок нашої історії. Хто ж вона була така? Чим вона прославилася своїми і в історії не тільки українського жіноцтва, але і в значній мірі українського народу взагалі?

У збірнику поміщено чимало матеріалів на цю тему відомих наших авторів, які дають вичерпні відповіді на вищеподані питання. Але перед тим, як надати слово іншим, надам слово самій Софії Парфанович. Д-р Олександра Воронай — відомий український етнограф, який недавно помер у Англії, пише: "Доктор Софія Парфанович... була добрим приятелем нашої родини. І ось в лютому 1948 року, в Азубурзі, коли ми з дружиною вже виїхали до Німеччини до Англії, вона дала мені надруковану на машині свою Автобіографію, сказавши при цьому: "Якщо з мною щось станеться, то прошу надрукувати". Тепер сталося: 26-го грудня 1968 року на американській землі в Детройті, після довгої і тяжкої недуги д-р Софія Парфанович померла. Виконуючи волю покійної, я віддаю Автобіографію до друку. Олександра Воронай, 14. III. 1969 р."

І тут С. Парфанович пише: "Я народилася в сім'ї залізничного службовця Миколи Парфановича... Мій батько походив із старого шляхетського роду Сас, що виводився з вишгородських з України Пархоменів чи Пархвалів... На Гуцульщині діди мої були священниками в Косівщині... Батько мій також мав нахил до

писання і залишив декілька драматичних творів, один з яких був навіть на конкурс у Львові в 1924 році..."

І далі читаємо: "В науковій ділянці написала 17 праць... Велику працю виконала в ділянці популяризації гігієни. Крім статей, я видала з цієї ділянки 5 книжок, а саме: "Чоловік та жінка", "Правильна віджива" і т.д. як також "Велику гігієну жінки" — капітальну працю на 750 сторінок, якої в нас не було і не швидко появиться".

І далі там-же: "З 1929-го по 1936 рік я вела українську потягальну боротьбу та видавала журнал "Відродження"... В цій ділянці разом з чоловіком та невеликою групою людей ми видали біля півмільйона примірників протинальогольної літератури у вигляді часопису, "Відродження", відозв, календарів, листівок і т.д. В 1936 році я виїхала з "Відродження", після чого цей рух занепадає... Вернулася до Союзу Українок. Почала підготувати мої літературні твори і при цих двох ділянках залишалася й досі..."

Роблячи аналогію до слів "Ой, три шляхи широкої долини зійшлися" із Шевченківської поеми, д-р Ярослав Рудницький в статті збірника пише, що також Софія Парфанович у своєму житті та своїй невтомній діяльності мала свої три шляхи. Першим шляхом був — це її шлях за визволення жінки із споківного нерівноправ'я та поневіряння. Сьогодні, як він пише, з перспективи років, коли справа, жіночого визволення чи "рівноправ'я" пахне анахронізмом (хоч — додаю — далеко не у всіх країнах, кращим прикладом чого можуть бути країни Ісландія), наприклад, здобути жінці дипломатичну кар'єру — це справа зовсім нормальна. Не така нормальна вона була за часів, коли Софія поступила до Львівського університету на медичні студії. І дійсно, вона була тут піонеркою "інших днів" — першою жінкою на західноукраїнських землях, що здобула собі право стати незалежним лікарем і тим самим широко відкрила двері для інших українських жінок. ("Інші дні" — це назва збірки оповідань про людей — пацієнтів та здорових про їхнє життя та щоденні турботи).

Другий шлях д-р Софії Парфанович — це її шлях громадянський — суспільний. Про цей шлях більше довідуюся у статті Л. Шандри. Вона належала до багатьох організацій — починаючи від "Медичної Громади" ще в студентські часи у Львові,кінчаючи "Союзом Українок", "Лікарським Товариством" та товариством "Відродження". Надзвичайно активну діяльність вона проявляла в

"Союзі Українок" де багато років очолювала гігієнічну секцію, як також в громадах "Просвіта" та "Гігієнічного Товариства". Одночасно на цю тему вона написала багато статей, які поміщувала в багатьох газетах та журналах.

Та чи не найбільш успішно її діяльністю була праця на відтинку протинальогольної акції. Вона стає головою товариства "Відродження" і разом із своїм чоловіком Пилипом Волчуком впродовж восьми років розбудувала на батьківщині твердий протинальогольний бастион. Цей рух, як пише Л. Шандра мав політичне забарвлення і був засобом самооборони українського народу перед зубожінням та дегенерацією. Коротко кажучи, завдяки наполегливій праці громадських діячів типу д-р Софії Парфанович, національна свідомість і національно-політична організованість Західної України досягнула такого високого рівня, як ніколи до того часу.

І третій шлях д-р Софії Парфанович — це літературний шлях. На цю тему в збірнику пише Леся Храплива. Читач довідається, що з-під пера С. Парфанович вийшло в світ 13 збірок творів — починаючи від збірки оповідань та нарисів 1936 року, і кінчаючи "Попід Кичерами та над протоком" (хроніка з родинного життя Нью Йорк, 1974 р.).

Леся Храплива пише: "Зібравши цілість усіх творів Софії Парфанович, треба ствердити в першу чергу її любов до життя. В усіх його формах і видах. Щоб переконачитися про це, досить прочитати оповідання "Буря" із збірки "Загоріла полонина", де засіяний молодняк з такою непоборною силою бореться за своє життя проти могутньої бурі. Народження і відродження, буяння сил природи — це її улюблена тема. Вона її особливо зворушує і авторка знаходить щораз нові слова і порівняння, щоб славити життя у всіх його формах", — пише Храплива. Про це свідчать вже самі назви її збірок чи творів, як наприклад, "Ціла життя", "Загоріла полонина", "У лісничівці", "Люблю Діброву", "Вірний приятель" (оповідання з життя одного пса), "Чарівна Діброва", "Люди і тварини" та інші.

Усі твори Софії Парфанович відзначаються легкістю та простотою вислову і вона-як пише Л. Храплива, — має той неоціненний дар почуття гумору, що за нього діти завжди такі дуже вдалі. Також її твори приносять глибокий патріотизм. Найкраще Парфанович характеризувала свій патріотизм у книжці "У Києві в 1940 році", де вона

(Закінчення на стор. 6-й)

ПОВІДОМЛЕННЯ в справі виборів делегатів у Відділах УНСоюзу, які мають менше, як 75 повноправних членів

Згідно з постановами статуту Відділ, який має менше як 75 повноправних членів, тобто членів, яких вкладає у даному Відділі включають вкладки до Братського Фонду УНС, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше як 75 членів, щоб в такий спосіб набути право на спільне представництво на Конвенції. Коли обидва так об'єднані Відділи матимуть разом 75 членів, вони зможуть вибрати одного делегата.

Відділи, які бажають об'єднатися для спільного вибору делегата та його заступника, повинні винести на своїх зборах такі ухвали, а після договорення із собою, перевести вибори.

Якщо ці два Відділи не договоряться інакше, то той Відділ, що має більше число членів, буде уповноважений вибрати делегата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Відділи, які договорилися про об'єднання з метою спільного вибору делегата та його заступника, повинні про це негайно повідомити на письмі Рекордовий Відділ Головної Канцелярії УНСоюзу, який вишле їм друку повноважень для виконання.

Для вможливлення спільного порозуміння між Відділами, які мають менше як 75 повноправних членів, подаємо внизу список цих Відділів з числом повноправних членів та прізвищами і адресами Відділових секретарів.

ANNOUNCEMENT regarding elections of delegates in UNA Branches having less than 75 voting members

In accordance with the By-Laws of the UNA a Branch having less than 75 voting members, that is, members whose dues to that Branch include contributions to the Fraternal Fund of the UNA, may unite with another Branch also having less than 75 voting members, for the purpose of electing a mutual representative at the Convention. If, when combined, the aggregate of the two Branches shall be no less than 75 voting members, they shall have the right to elect one delegate.

Branches wishing to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should each adopt a formal resolution at their meeting and after mutual agreement, should conduct an election. Unless otherwise agreed by the mutual consent of both Branches, the Branch having the greater number of members shall be entitled to elect the delegate and the Branch having the lesser number of members, the alternate.

Both Branches, which have agreed to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should immediately notify in writing, the Recording Department of the UNA Home Office, which will send the proper credentials to each Branch.

In order to facilitate mutual agreements between Branches which have less than 75 voting members, we have listed these Branches below, showing the totals of voting members and the names and addresses of the Branch Secretaries.

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
1	43	George Polyniak, 1001 N. Shamokin St., Shamokin, Pa. 17872
2	38	Monica Pesarchick, 539 E. Second St., Mt. Carmel, Pa. 17851
3	37	Stella Ryan, 6 Terrace Ave., Jersey City, N.J. 07307
4	9	Wasył Weresh, 45 E. 7th Street, New York, N.Y. 10003
6	59	Michael Chalanych, 2 Randolph Road, White Plains, N.Y. 10607
9	35	Walter Salak, 860 Davis Ave., Pottsville, Pa. 17901
10	58	Konst. Chilcenkowski, 8854 Calvert St., Philadelphia, Pa. 19152
11	21	John Scileny, 91 Penrod St., Johnstown, Pa. 15902
12	26	Wolodymyr Luchkan, 9 Fritz Road, No. Colebrook, Conn. 06021
16	68	Vasył Luchkiw, 49 Windmill Lane, New City, N.Y. 10956
17	50	Jaroslav Bylen, 5529 W. Berenice Ave., Chicago, Ill. 606412514
18	4	Alexandra C. Melnyk, 855 Bluffway Drive, Worthington, Ohio 43085
19	35	Roman S. Holiat, 5604 Fieldston Road, Riverdale, N.Y. 10471
21	39	John Baranyk, 176 Zoa Ave., Johnson City, N.Y. 13790
23	18	John C. Binkowski Sr., 24 John St., Derby, Conn. 06418
24	13	Stephen N. Sczur, 83 Kenway Dr., N. Huntington, Pa. 15642
26	13	Katherine Prowe, 10 Margarita St., Toms River, N.J. 08757
28	10	Victor Balaban, 9135 Airline Drive, Houston, Texas 77037
31	28	Michael Stock, 349 Chestnut St., St. Clair, Pa. 17970
33	38	Sophie Orich, 666 Muskegon Ave., Calumet City, Ill. 60409
34	62	Mary L. Anderson, 3905 Brook Rd., Richmond, Va. 23227
36	27	Mary Kowalchuk, 365 Longbush Lane., Webster, N.Y. 14580
38	46	Edward M. Guzyłak, 177 Washington St., Auburn, N.Y. 13021
40	42	Michael Lupichuk, 3909 Ellsworth Erie, Pa. 16509
43	29	Dmytro Prystaj, 61 Claybrook St., Rochester, N.Y. 14609
44	26	Martin Sheska, 1857 Troxell St., Allentown, Pa. 18103
46	21	Eugenia Cap, 458 School Lane, Souderton, Pa. 18964
48	44	Stefan Iwaszczko, 1330 Scott St., Reading, Pa. 19607
49	62	Stephen Wowk, 20 Evelyn Ave., Toronto, Ont. Canada M6P 2Y9
50	21	Olga Trypniak, 2342 E. 30th St., Lorain, Ohio 44055
52	19	Peter J. Pylypetyz, 30 W. Summit St., So. Hadley, Ma. 01075

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
58	21	Marie Kowalewsky, RR 2 Box 50A, Remsen, N.Y. 13438
62	17	Basil Wasyłkiw, 7638 Elmwood Ave., Philadelphia, Pa. 19153
65	41	Andrew Smith, 561 Grier Ave., Elizabeth, N.J. 07202
66	38	Peter Leshchysyn, 3601 Culver Rd., Rochester, N.Y. 14622
67	44	Frank F. Stuban, 8 Colony St., Ext. Seymour, Conn. 06483
73	15	Dmytro Wasyluk, 168 Hillcrest Ave., Providence, R.I. 02909
75	35	Pawlo Pawlyk, 7021 St. John St., Detroit, Mich. 48210
81	25	Antin Lukianchuk, 5504 Ballman Ave., Baltimore, Md. 21225
82	49	Uljana O. Maruszczak, 7420 Robindale, Dearborn Heights, Mich. 48127
87	10	John Trojanowsky, 118 Garfield St., Lancaster, N.Y. 14086
89	12	Paulo Prokopenko, 75 Kennedy Circle, Rochester, N.Y. 14609
91	36	Peter Kochirka, 135 Angena Drive, Pittsburgh, Pa. 15205
92	3	Nick Horbulyk, 1120 N.E. 179th Ave., Portland, Ore. 97230
93	43	Michael Iwanycky, 106 Rosemere Rd., Pawtucket, R.I. 02861
95	11	Juan Kovalchuk, 4304 Chandler Drive, Brookhaven, Pa. 19015
98	14	Olga Dudish, 435 W. Centre St., Shenandoah, Pa. 17976
99	29	Mary Waligun, 54 Brookside St., Wilkes-Barre, Pa. 18705
100	18	Esther A. Cebak, 401 N. Lillian St., Griffith, In. 46319
101	8	Zenowia Towpasz, 16 Oak Drive, Niantic, Conn. 06357
103	46	Ułana Tyshynsky, 1603 E. Beverly Rd., Shorewood, Wisc. 53211
104	42	Wasył Matkowsky, 69 Linden St., Fords, N.J. 08863
105	37	Joannes Rakoczy, 624 Lawler Place, Philadelphia, Pa. 19116
107	34	Wasył Wanshula, 2800 Forest Lane, Lansing, Ill. 60438
108	11	Nick Kowal, 4203 Longwood Ave., Parma, Ohio 44134
109	26	Walter Zwirek, R.D.1 — Box 269A, Scenery Hill, Pa. 15360
110	23	Mychajlo Shumylo, 2421 Augustina, Warren, Mich. 48091
115	61	Petro Babych, 3106 Rowland Ave. N.E., Canton, Ohio 44714
119	19	Marylin J. Gough, 4311 Cooper Road, Lowellville, Ohio 44436
122	12	Michael Popowych, 32 Jackson St., Taunton, Mass. 02780
126	13	John T. Sheliga, Rd #1, Box 353, Export, Pa. 15632
128	33	Walter Horbowyj, 617 South Ave., Holmes, Pa. 19043

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
129	8	Alice Bervinchak, 635 Kimmel Rd., Orwigsburg, Pa. 17961
131	64	Lew Bodnar, 1120 S. Canfield Rd., Park Ridge, Ill. 60068
132	23	Michael Smereka, 906 Morton Ave., Port Vue, Pa. 15133
134	45	Volodymyr R. Diachuk, 63 Prospect Place, Rutherford, N.J. 07070
135	8	Judy J. Lashinsky, Star Route, Smithmill, Pa. 16680
136	13	Mychajlo Soroka, 463 Dorset Ave., Palatine, Ill. 60067
137	61	Stephen Kolodrub, 3801 Haupt St., Easton, Pa. 18042
139	21	Petro Pytel, P.O. Box 535, Twin Lakes, Wisc. 53181
141	4	Anton Lecholot, 1441 Benton, Lincoln, Neb. 68521
142	32	Rodney S. Godfrey, 166 Bellevue St., Elizabeth, N.J. 07202
143	13	Anna O. Mandziuk, Alphano Rd., Box 86, Great Meadows, N.J. 07838
145	8	Paul Tetanich, 2406 17th Ave., Altoona, Pa. 16601
149	20	Mary Steckow Dicky, 22 Franklin St., Lackawanna, N.Y. 14218
150	24	Lydia Huda, 19 Commonwealth Ave., Pittsfield, Mass. 01201
151	21	Anna Strot, 141 Furnace St., Allentown, Pa. 18102
154	19	Anna Yaremko, 1035 66th Ave., Philadelphia, Pa. 19126
156	55	Michael Nowak, 726 Cambridge Rd., Brookhaven, Pa. 19015
157	36	Wolodymyr Matyczak, 7157 So. Rockwell St., Chicago, Ill. 60629
162	39	Dmytro Fedorijczuk, 7614 Frontenac St., Philadelphia, Pa. 19111
165	40	Mary K. Pelechaty, 3318 Stickney Ave., Toledo, Ohio 43608
166	9	Oksana A. Melnyk, 1000 Tahoe Terrace, Cincinnati, Ohio 45238
167	11	John Welgan, 31 North Westwood Ave., Toledo, Ohio 43607
168	45	John Babyn, 350 Leon Ave., Perth Amboy, N.J. 08861
169	59	Gizela Stefurny, 211 Carverton Rd., Trucksville, Pa. 18708
172	58	Wasył Osadchuk, 45 Malapardis Rd., Whippany, N.J. 07981
176	41	Michael Ostap, 3441 Bernice Rd., Lansing, Ill. 60438
177	29	John Laba, 24 Cavalcade Blvd., Warwick, R.I. 02889
178	16	Mary Bednarczyk, 648 Massabesic St., Manchester, N.H. 03103
179	37	Natalie Shuya, 6646 Howard Ave., Hammond, Ind. 46324
180	64	Genevieve Z. Zerebniak, 239-C Portage Lakes Drive, Akron, Ohio 44319
184	57	Bohdan Lastowecky, 29 E. 7th St., Apt. 4W, New York, N.Y. 10003
190	2	Anthony Kobylanski, 100 Caroline Ave., Morton, Ill. 61550
192	34	Yaroslav Senyszyn, 314 Gray St., Herkimer, N.Y. 13350
193	5	Eleanor Tutka, 114 Lincoln St., Taylor, Pa. 18517
202	4	Helen C. Miskell, 11 N. Hurd Circle, Auburn, N.Y. 13021
203	7	Olga Zuk, 3645 Corlear Ave., Bronx, N.Y. 10463
205	30	Ostap Wynnyk, 16 Pocono Ave., Yonkers, N.Y. 10701
209	41	Stefan Matlaga, 45 Mary St., Carteret, N.J. 07008
211	14	Onufrij Hermaniuk, 96 Parkinson Ave., Staten Island, N.Y. 10305
212	15	Ann Barankewicz, 47-53 Hollis Court Blvd, Flushing, N.Y. 11358
213	17	Walter Kozak, 1369 Oakland Ave., Union, N.J. 07083
218	33	Helen Chuey, 44 Creed Circle, Campbell, Ohio 44405
219	56	Mary T. Yurow, 35 Park Ave. Apt. 7, Bloomfield, N.J. 07003
222	55	Jaroslav Krysztalowych, 3003 Center Drive, Parma, Ohio 44134

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
223	65	John Hrencecin, 607 N. Franklin St., Wilkes-Barre, Pa. 18702
224	18	Joseph B. Ercha, 68 County Way Ext. Beverly, Mass. 01915
225	1	Sophia Choma, 919 Summit, Collinsville, Ill. 62234
226	43	Bohdan Hromyk, 8784 W. Warren Dr., Lakewood, Colo. 80227
228	11	Ann I. Sninsky, 242 Arnot St., St. Clair, Pa. 17970
235	26	John Melnyk, 175 Andrus Rd., Northwood, Ohio 43619
236	47	Susan K. Seck, Rd. #1 Box 178, Riverside Drive, Sayre Pa. 18840
241	13	Janet Bardell, 544 Winter St., Woonsocket, R.I. 02895
243	24	Wolodymyr Turczynowskyj, 19204 Champlain, Glenwood, Ill. 60425
247	26	Lubomira Szeremeta, 120 Cherry Lane, New Castle, Del. 19720
248	19	Irene Pashesnik, 76 Gap Rd., Coatsville, Pa. 19320
250	5	Mykola Chujko, 2305 10th St., Rockford, Ill. 61104
253	28	Peter Hawrylcw, 23 Karen Drive, Ludlow, Mass. 01056
254	62	Basil Romanyszyn, 117 Fairway Drive, New Britain, Conn. 06053
256	44	Cyril M. Bezkorowajny, 389 R. Sweezy Ave., Riverhead, N.Y. 11901
258	6	Helen Holowecky, P.O. Box 113, Houtzdale, Pa. 16651
260	11	Wasył Macuk, 10814 Griffin Rd., Berlin, Md. 21811
261	63	Peter Arkotyn, 301 Broad St., Williamstown, N.J. 08094
264	22	Bohdan Hryshchysyn, 701 Tralee Dr., Bethel Park, Pa. 15102
265	15	Helen Szilier, R.D. #2, Box 2682, Pottsville, Pa. 17901
268	56	Emil Barylka, 5126 Saul St., Philadelphia, Pa. 19124
270	58	Stephan Ostrowsky, R.R. #1, Box 164, Kerhonkson, N.Y. 12446
274	28	Helene Senediak, 3137 Kingston Lane, Youngstown, Ohio 44511
275	5	Petro Palka, 250 Whiton St., Jersey City, N.J. 07304
280	18	Walter Rublowsky, 1435 Academy St., Scranton, Pa. 18504
281	63	Myron Siryj, 24 E. 34th St., Bayonne, N.J. 07002
282	24	Mary Bolosky, 311 Wright Ave., Kingston, Pa. 18704
286	49	Pauline Balutianski, 154 Hopkins Ave., Jersey City, N.J. 07306
288	57	Dmitri Muszasty, 1213 Stanhope St., Bethlehem, Pa. 18017
290	21	Mychajlo Choma, 1420 Elmtree St., Baltimore, Md. 21226
291	53	Vera Napora, 3926 Brooklyn Ave., Cleveland, Ohio 44109
294	3	Olga Tatarynw, 561 River Rd., Rahway, N.J. 07065
295	53	Carol M. Paris, 1101 Lindsay Ave., Akron, Ohio 44306
296	28	Peter Lobur, 2601 Chestnut St., New Kensington, Pa. 15068
297	17	Rebecca Selestok, Box 74, Hastings, Pa. 16646
302	5	Andrew Zakala, 534 Commonwealth, Jackson, Mich. 49202
303	46	Wasył Leschuk, 5290 Applewood Dr., Flushing, Mich. 48433
304	53	Mary I. Hnatyk, 3359 Elmwood Ave., Kenmore, N.Y. 14217
306	16	Anna Zujko, 846 Washington Ave., Linden, N.J. 07036
309	12	Theodor P. Gosko, 17765 W. Ithaca Rd., Brant, Mich. 48614
312	5	Nettie Sherby, 1446 Frances Lane, Plainfield, N.J. 07062
317	42	Mykola Welych, 512 Nottingham Rd., Syracuse, N.Y. 13210
318	20	Stephen Sayuk, 161 W. 16th St., Northampton, Pa. 18067

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
321	50	Demetrius Chuck, 193 Franklin Ave., Phoenixville, Pa. 19460
322	28	Andrew Keybida, 19 Rutgers St., Maplewood, N.J. 07040
323	36	Michael Bilyk, P.O. Box 13, Basehor, Kan. 66007
324	37	John Babiak, 874 N. 23rd St., Philadelphia, Pa. 19130
328	27	Bohdan Kowcz, 4513 Spokane Ave., Cleveland, Ohio 44109
330	36	Jerry J. Martyniuk, 41 Top Notch Rd., Little Falls, N.Y. 13365
331	17	Iwan Kujdych, 654 N. Main Rd., Vineland, N.J. 08360
332	19	Kasmer Mazepa, 70 La Grange St., Raritan, N.J. 08869
333	25	Marcie Bobersky, 801 Warren St., Berwick, Pa. 18603
334	42	Stefania Bohanek, 3324 Torrington Ave., Parma, Ohio 44134
338	52	Olga Pishko, 344 Helen Ave., Monessen, Pa. 15062
339	35	Michael Luciw, 1009 Melrose Ave., Melrose Park, Pa. 19126
340	49	Eugene Makar, 1098 Sunny Slope Dr., Mountainside, N.J. 07092
341	68	Wolosmyr Litynsky, 1471 Benjamin Ave., Windsor, Ont. Canada N8X 4N2
342	23	Elizabeth Pogoda, 22 Jeanette St., Carteret, N.J. 07008
343	56	Mary Sweryda, 90 Karlan Dr., Rochester, N.Y. 14617
347	73	Docia Nayda, Rd. #3, 199 Hogbin Rd., Millville, N.J. 08332
350	50	Thomas Finiw, 211 Hope St., Glenbrook, Conn. 06906
354	32	Myron Wijtek, 4423 S. 46th St., Omaha, Neb. 68117
355	20	Semen Hasiak, 530 Kentucky, St. Joseph, Mo. 64504
356	52	Oleksa Prodywus, 908 Avery Rd., Omaha, Neb. 68147
362	55	Fedir Petryk, 1800 Grieb Ave., Levittown, Pa. 19055
369	32	Paul Krepicz, Rd. #2, Box 131, Slatington, Pa. 18080
370	36	Wasył Gina, 235 Bellevue Rd., New Haven, Conn. 06511
373	13	Jaroslawa Williams, 3706 Connecticut, St. Louis, Mo. 63116
374	62	Wolodymyr Hetmanský, 50 Symmes St., Roslindale, Mass. 02131
376	1	Waneta Gwiazda, 19991 County X Lot #11, Chippewa Fall, Wis. 54729
377	54	John Gawaluch, 2261 Swedish Dr. Apt. #25, Clearwater, Fla. 34623
378	15	Katherine Panchesine, 812 Washington Ave., Box 445, Woodbine, N.J. 08270
380	13	Walter Ficyk, 327 Evergreen Ct., Apopka, Fla. 32712
381	33	Barbara O. Boyd, 2503 Achilles St., Port Charlotte, Fla. 33980
382	42	Kathryn Harbest, 130 W. Frack St., Frackville, Pa. 17931
383	58	Joseph Homa, 515 Grove St., Bridgeport, Pa. 19405
387	66	Irene Oliynyk, 103 Birch St., Willimantic, Conn. 06226
389	21	Michael Chomyn, Mahoning Twp. 1140 Beaver Run Dr., Lehighton, Pa. 18235
390	15	Peter Bugryn, 65 Alexander St., Bristol, Conn. 06010
394	14	Michael Romanyk, 404 N. Central Ave., Ramsey, N.J. 07446
395	19	Stephanie Lisowycz, 139 S. Plum Grove Rd., Palatine, Ill. 60067
400	2	Michael L. Puklich, P.O. Box 18, Bismarck, N.D. 58501
403	13	Maria Netchay, 4276 Village Park Dr., Beamsville, Ont. Canada L0R 1B8
404	5	Harry Zywer, 1131 Iroquois St., W. Moose Jaw, Sask. Canada S6H 5C1
406	72	Nicholas Martynuk, 804 E. Scott St., Olyphant, Pa. 18447
408	49	Very Rev. Myron Stasiw, 18 Leeds St., Toronto, Ont. Canada M6G 1N7

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
409	39	Genet H. Boland, 906 Throop St., Dunmore, Pa. 18512
412	18	Emilia Smal, P.O. Box 183, Thorold, Ont. Canada L2V 3B8
413	13	Mary C. Fera, 448 Burroughs Terr., Union, N.J. 07080
415	2	Onufrij Korpan, 149 O'Neil St., Chatham, Ont. Canada N7M 3A4
416	43	Katherine Onufryk, 6 Glendee Rd., Hamilton, Ont. Canada L8K 1Y8
417	23	Ilko Cybriwsky, 3313 Ellis Way, Louisville, Ky. 40220
419	8	Erna M. Kuderewko, 171 Broad St., N. Regina, Sask. Canada
421	71	Bernard L. Korchinski, 6 Hanley Cresc., Regina, Sask. Canada S4R 5A7
424	68	Witalij Trypupenko, 6617 N. 4th St., Philadelphia, Pa. 19126
425	2	Kateryna Hulchiy, 1145 Thacher Ave., River Forest, Ill. 60305
426	8	Jaroslav Humeniuk, 33 Linstedt St., Saul Ste. Marie, Canada P6B 3H8
429	6	Mary Kay Wroblewski, 921 Walnut St., Freeland, Pa. 18224
433	16	Jennie Zawyrucha, 77 Higbie Lane, West Islip, L.I. N.Y. 11795
435	8	Walter Bodnar, 43 Midland Place, Newark, N.J. 07106
438	16	Katherine Sargent, 2330 Park Ave., Easton, Pa. 18042
440	50	Sophia Kucyj, 151 La Rose Ave., Apt. 901, Weston, Ont. Canada M9P 1B3
442	66	Semen Lewyckij, 184 Windermere Ave., Toronto, Ont. Canada M6S 3J7
443	6	John Procyk, 178 Rheume West, Royun, Que. Canada J9X 2W8
446	2	John Folusewycz, 105 Carter Ave., Kirkland Lake, Canada P2N 1Z6
448	70	Mykola Perejma, 682 Bishop Power Blvd., La Salle, Que. Canada H8P 2R1
451	63	Jefim Omelchenko, 100 Ferguson Ave., S. #1811, Hamilton, Ont. Canada L8N 3Y1
454	44	Mykola Berezuk, 40 Hewko St., St. Catharines, Canada L2N 2E3
455	29	Olena Hentisz-Brechun, 5869 Serenade Dr., Clinton, Ohio 44216
456	22	Bohdan Lawryniw, 404 Birch St., S. Timmins, Ont. Canada P4N 2B8
457	47	Hala Kilar, 304 E. 5th St., Apt. 2B, New York, N.Y. 10003
459	23	Olga Kalynovych, 248 Evergreen Ct., Mountainside, N.J. 07092
460	57	Alex Kowalchuk, 61 Jena Cresc., London, Ont. Canada N5V 1L3
461	38	Myron Groch, 16 Kevin Dr., Fonthill, Ont. Canada L0S 1E0
462	35	Joseph R. Farenech, 77 Graham St., S. Hamilton, Ont. Canada L8K 2M2
463	7	Eugene Koroll, 2090 Devonshire Court, Windsor, Ont. Canada N8T 2M5
464	52	Nick Chomyn, 417 Hillcroft St., Oshawa, Ont. Canada L1G 2M4
466	30	Petro Krutyholowa, 21 Alice St., Brantford, Ont. Canada N3R 1Y1
467	21	Teodor Lalka, 118 Seminole St., Johnstown, Pa. 15904
468	46	Peter Samitz, 7720 Lundys Lane, Niagara Falls, Ont. Canada L2H 1H1
470	2	John M. Lenyk, 1080 98th St., Apt. 6, Bay Harbor Island, Fla. 33154
471	70	Mykola Andrichuk, 4564 Jeanne Mance St., Montreal, Que. Canada H2V 4J4
474	25	Ariadna Daria Manylo, 30 Denton Ave., #1918, Scarborough, Ont. Canada M1L 4P2
476	14	Michael Mariak, 327 Fairview Ave., Hudson, N.Y. 12534
477	8	Bohdan Pizsak, Delaware Ave., Hudson, N.Y. 12534
479	26	Jaroslav R. Hrechka, 331 W. Girard Ave., Philadelphia, Pa. 19123
480	5	Jaroslawa Spolsky, 1054 Eastlawn Ave., Sarnia, Ont. Canada N7S 1X6
481	59	Helen Wozniak, 426 Reamer Ave., Carnegie, Pa. 15106
485	9	Nicholas S. Czartorysky, 200 E. 5th St., -4B, New York, N.Y. 10003

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
486	35	Mykola Kis, 476 Maple Ave., San Bruno, Calif. 94066
487	49	Mykola Denysiuk, 87 W. Winifred St., St. Paul, Minn. 55107
488	40	Alexander Linevych, 1668 W. Campbell Ave., Phoenix, Ariz. 85015
490	51	Helena Chornomaz, 1213 Rony Rd., Union, N.J. 07083
491	3	Andrew P. Avramenko, 227 Lynnview Cresc. S.E., Calgary, Alta. Canada T2C 1T8
492	44	Mary Sirsky, 1268 Morrison Drive, Ottawa, Ont. Canada K2H 7L5
494	3	Peter Prociuk, 90 Rizzuto Bay, Winnipeg, Man. Canada R2C 3Y8
496	15	Michael Kihichak, Rt. 4, Box 282, Vashon, Wash. 98070
497	23	Michael Nakonechny, 13224 - 101st St., Edmonton, Alta. Canada T5E 4G2
498	20	Alex Karpinsky, 3134 E. 45th Ave., Vancouver, B.C. Canada V5R 3E1
500	20	John Pawluk, 920 Cannell Rd., S.W., Calgary, Alta. Canada T2W 1T4
501	1	Eustachy Kruc, 6 N.W. 8th St., Chisholm, Minn. 55719
502	29	Dan Marciniuk, 1111 Brightsand Lane, Saskatoon, Sask. Canada S7J 4X8
503	22	Teodor Wojtiw, 13324 110th A. Ave., Edmonton, Alta. Canada T5M 2M7
504	9	Eugene Barna, 4 Smith Ave., Leamington, Ont. Canada N8H 1G1
505	14	Bernard L. Korchinski, 6 Hanley Cresc., Regina, Sask. Canada S4R 5A7
506	4	Paul Masney, 50 Elm Dr. E. #906, Mississauga, Ont. Canada L5A 3X2

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ	
Головний передсідник	TEKLA MOROZ 345 36th Avenue Lachine, Quebec Canada H8T 2A5
JOHN O. FLIS 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302	TARAS SZMAGALA 10976 Tanager Trail Brecksville, Ohio 44141
Заст. головного передсідника	WALTER KWAS Soyuzivka, UNA Estate Kerhonkson, N.Y. 12446
MYRON B. KUROPAS 107 Ilesham Drive De Kalb, Ill. 60115	EUGENE IWANCW 6138 N. 12th Street Arlington, Va. 22205
Гол. директор для Канади	HELEN OLEK-SCOTT 7644 W. Rosedale Avenue Chicago, Ill. 60631
JOHN HEWRYK 327 McAdam Avenue Winnipeg, Manitoba Canada R2W 0B3	ANDREW KEYBIDA 19 Rutgers Street Maplewood, N.J. 07040
Заст. головного передсідника	WASYL DIDIUK 30 Allenhurst Drive, Apt. 402 Islington, Ont. Canada M9A-4Y8
GLORIA PASCHEN 235 N. Aldine Avenue Park Ridge, Ill. 60068	ALEX CHUDOLIJ 144 Hazel Street Clifton, N.J. 07011
Головний секретар	ULANA M. DIACHUK 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
WALTER Y. SOCHAN 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302	ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ“
Головний касир	ZENON SNYLYK 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:	ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС
NESTOR OLESNYCKY 17 Garthwaite Ter. Maplewood, N.J. 07040	MARIA CHUCHMAN Sts. Peter & Paul Residence No. 329 221 Milner Avenue Scarborough, Ont., Canada M1S 4P4
ANATOLE DOROSHENKO 1664 Taurus Cedarburg, Wisc. 53012	STEPHEN KUROPAS 3301 N. Newland Chicago, Ill. 60634
STEFAN HAWRYSZ 155 Erdenheim Rd. Philadelphia, Pa. 19118	JAROSLAW PADOCH 71 East 7th Street New York, N.Y. 10003
Very Rev. STEPHEN BILAK P.O. Box 33 — 2814 Hollywood, Florida 33022	GENEVIEVE ZEREBNIAK 239-C Portage Lakes Dr. Akron, Ohio 44319
LEONID FIL Cadiz Plant c/o Ford Motor Co. Electronics Division P.O. Box 412 Ypsilanti, Mich. 48197	ANNA CHOPEK 678 44th Street Los Alamos, N.M. 87544
ГОЛОВНІ РАДНІ:	WALTER ZAPARANUK 1211 Downer Avenue Utica, N.Y. 13502
WILLIAM PASTUSZEK 9 So. Chester Road Swarthmore, Pa. 19081	MARY DUSHNYK 2 Marine Avenue Brooklyn, N.Y. 11209
ANDREW JULA 15 Sands Avenue Ambridge, Pa. 15003	BOHDAN I. HNATIUK 535 Prescott Rd. Merion Station, Pa. 19066
TARAS MAKSYMOWICH 1318 18th Street Miami Beach, Fla. 33139	ANNA HARAS 1930 Greenleaf Street Bethlehem, Pa. 18017

Діяльність 1-го Відділу СУА в Нью Йорку

Загальні збори 1-го Відділу СУА в Нью Йорку відбулися 3-го грудня 1989 року при чисельній участі членок, які прибули, щоб заслухати звітів з цілорічної праці Відділу та вибрати нову управу. Голова Лідія Магун, відкриваючи збори, попросила присутніх до молитви, а після одностайною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членок. Представницю Окружної управи СУА Віру Кушнір, знану активістку суспільної праці на терені Нью-Йоркської Окружності, членки нашого Відділу прийняли оплесками. Опісля Лідія Магун відчитала порядок нарад, який прийнято без змін. Подібно, як в попередніх роках, перед офіційною частиною прийнято до Відділу нових членок, а саме: Ірину Старосольську, Ольгу Готрович та Анну Юрків. Організаційна референтка Дарія Чижик інформувала їх про завдання і цілі жіночої організації, а голова призначила кожній з них відзначку СУА. Спільною зимкою закінчено цю церемонію.

На пропозицію голови Л. Магун вибрано передсідницю зборів Стефанію Гуменюк, а секретаркою Стефанію Семушак. Затверджено склад Номінаційної комісії, а відчитаний протокол з попередніх зборів прийнято одностайно. Відтак приступлено до звітів уступаючої управи.

Дарія Чижик, організаційна референтка, подала, що Відділ нараховує 95 членок, в тому б прислано в біжучому році. Референтка була у постійному контакті з хворими членами, вислала їм картки з побажаннями з різних нагод. Брала участь у міжокружній конференції організаційних референток. Культосвітня референтка Іванна Мацай у співпраці з імпрезовою і виховною референтками приготувала програми з участю дітей на традиційних імпрезах як Просфора, День Матері. Вона відповіла в часі року ряд доповідей на влаштованих Відділом імпрезах, як: „Розповідь про походження коляд“, „Наталена Королева і її життєвий шлях“, „50-ліття проголошення Карпатської України“, „У День матері“, „Образ жінки-матері у творчості Тараса Шевченка“, Марія Михайлова, як заступниця І. Мацай, відчитала доповідь „Митрополит Слуга Божий Андрей Шептицький, його життя і діяльність“. Дописи про відбуті імпрези подавала до часописів „Свобода“, „Америка“, до журналу „Наше Життя“ пресою референтка Наталя Мітрінга. До різноманітності програм ширших сходін чи імпрез причинилися її власні, читані нею, вірші. Цікавий, глибокий змістом був виголошений нею реферат „Сила Шевченкового слова, наші дії-реакції“, з нагоди 175-ліття з дня народження Великого Кобзаря. І-ий Відділ є членом Українського Музею в Нью Йорку і почвірним меценатом. Мистецька і музейна референтка Анна Натина була у постійному контакті з Музеєм, збирала вклади від членок, мистецькі речі до музейної крамнички та займалася призначуванням членок на джигури в Музеї. Як мистецька референтка, заряджу-

вала мистецьким столиком на базарі в часі фестивалю церкви св. Юра в Нью Йорку.

На особливу увагу заслуговує референтка суспільної опіки, якої діяльність поширено у допомозі потребуючим на місці і поза межі Америки. Стараннями референток суспільної опіки Соні Вацик і Еви Гарайди вислано 14 пакунків з одягом і книжками до Бразилії, два до Польщі і один родині політв'язня на Україну. Індивідуально вислали і самі оплатили пакунки до Бразилії: Люба Дармограй, Леся Боб'як і Люба Ярема. Згідно з касовим звітом касирки Стефанії Гуменюк, з грошової допомоги Відділу скористали: дом для старших віком у Бразилії і Аргентині, дім культури в Югославії, сестри Василянки і Службениці в Польщі, сиротинець в Бразилії і семінарія св. Йосафата в Бразилії.

Відділ має двох стипендістів у Бразилії, монахиню і студента теології, крім того 4 родини є спонсорами для студентів: Магуні, Гой, Натині і Боб'як. Щоб покрити всі видатки, членки широко складали пожертви на коляду, на стипендійний фонд, а найбільшим джерелом прибутків був базар, влаштований в часі фестивалю. Членки радо приносили до продажу пивко, квіти та різні мистецькі речі. Базарем завідувала референтка Катруся Папуга, під її вмілим керівництвом та співпраці членок досягнуто гарні успіхи.

Необхідно підкреслити роллю господарської референтки, яку очолювала Дуня Криль. На кожних сходинах і імпрезах подавали смачні перекуси і напитки, які радо приносили членки.

Лідія Магун як голова репрезентувала Відділ на різних зібраннях і імпрезах як церковних, так і громадських. Всі успіхи Відділу треба завдячувати їй як голові та тісній співпраці заступниці Люби Дармограй і касирки Стефанії Гуменюк. Відділ має стовідсоткову передплату журналу „Наше Життя“ та виконує всі зобов'язання до Централі і Окружності.

Після звітів та короткої дискусії виступила представниця Окружності Віра Кушнір, висказуючи своє захоплення працею Відділу, товариською атмосферою його членок та побажання даліших успіхів на майбутнє. Відтак голова контрольної комісії Леся Гой переглянула касові книги, ствердила, що все у найкращому порядку і пропонувала призначити касирці Стефанії Гуменюк за її солідну працю та поставила внесок на утримання абсолютної уступаючої Управи.

Слідував звіт голови Номінаційної комісії Люби Дармограй і вибір нової управи Відділу на 1990 рік. Головою управи знову вибрано Лідію Магун, заступницю Лубу Дармограй. Нововибрана голова Лідія Магун подякувала за довіру і просила про дальшу співпрацю.

Опісля відбулося відзначення 50-ліття ювілею подружнього життя Наталії і Михайла Мітрінгів.

Марія Мотиль

Маме це на складі двийк запас книжок

ДОКІЇ ГУМЕННОЇ

НЕБЕСНИЙ ЗМІЙ
Фантастична повість на тлі праісторії
Нью Йорк, 1982. Науково-дослідне товариство української термінології, накладом автора, стор. 262.
Тверда оправа, ціна \$12.00

ДІТИ ЧУМАЦЬКОГО ШЛЯХУ
Літосні долі двох поколінь селянської родини, охоплює більше, як 30 років двадцятого століття.
Том 1-2, сторін 196. Том 3-4, сторін 247.
Нью Йорк, Науково-дослідне товариство української термінології, 1983.
Тверда оправа, ціна за том \$15.00
За оба томи \$25.00

ВНУКИ СТОПІТНОГО ЗАПОРОЖЦЯ
Оповідання й новел, хоч і українські, але американського походження. Після великого ісходу у широкі світи, внуки стопітних запорожців прищипили на новому ґрунті, але й не забули, який їх корінь.
Видання „Добра книжка“, ч. 218, Торонто, 1981, друком Гармоні Принтінг, сторін 144.
Ціна \$8.00

До набуття

У КНИГАРНІ СВОБОДИ
30 Монтгомері стріт, Джерзі Сіті, Н. Дж. 07302
Всі мешканці штату Нью Джерзі обов'язково доплата 6% штетового податку.

Наш крайовий собор — світильник віри для України

Історична зустріч Папи Івана Павла II з Михайлом Горбачовим принесла велику радість для українців всюди, а особливо в Україні. Бо Горбачов проголосив цілому світові новину, що Верховна Рада СРСР недовго ухвалить закон, який забезпечить свободу всім релігійним ісповіданням у Советському Союзі.

Але що це конкретно означає для українців католиків в Україні? Чи вони одержать свої церкви та інші послідові, які Сталін не легально сконфіскував у 1946 році? Чи всі інші виживі їхньої релігійної структури, яких вони були так жорстоко позбавлені, будуть їм повернені? Тільки час і неустання молитва, тяжка праця й обдумане рішення зі сторони українців католиків в діаспорі покаже, яку справжню вартість матимуть обіцянки Горбачова про релігійну свободу в Україні.

Ми повинні беззастанно доказувати світові, що українці в цілому світі є важною релігійною і політичною силою. Це народ, якого релігійне життя Папа взяв до серця, це народ, який совети мусять трактувати справедливо в справах релігії, якщо Горбачов бажає здобути для своєї програми перебудови політичної та економічної користі, які він очікує через ті обіцянки Папи Іванові Павлові II, що українці дістануть правдиву релігійну свободу.

В цей критичний час історії нашої Церкви український католицький крайовий собор у Вашингтоні виконує визначну та унікальну роль. Він стоїть як сильний український католицький символ у найважливішій столиці західного світу. І дійсно, не так давно Президент Рональд Реган з нашого соборового центру вголосив промову до цілого світу про проблеми поневолених народів і закликів Михайла Горбачова, щоб дав свободу Українській Католицькій і Православній Церкві в Україні. Наш собор демонструє головним державним чинником у Вашингтоні і Москві глибоку і постійну любов українців католиків до своєї віри — чи то вони у Львові, чи у Вашингтоні.

Подібне або може і важливіше доручення передає наш собор нашим католицьким братам в Україні. Я щойно вернувся з Києва, Одеси і Львова і був здивований, що так багато українців вже знали про наш собор. Це знання зміцнює і підтримує їх, що наша віра процвітає в Америці і ми тут публічно і гордо єднаємося з ними та готові їм у боротьбі за повну релігійну свободу в Україні.

Що наш собор є драматичним виявом нашої віри, недавно показалося на телевізійних екранах Вашингтону (з яких дві були крайового засягу). Це діялось під час зустрічі Папи з Горбачовим. Наш імпозантний собор тоді при радісних звуках сямоз дзвонів передавав найновіші вістки про свободу в Україні тисячам спостерігачів, які пильно стежили за історичною зустріччю між провідником першої комуністичної держави та провідником 800 мільйонів католиків.

Тоді також висвітлено на телевізії нутро нашого соборового центру, нашу українську крамничку і бібліотеку. Його культуру, історичну та етнічну вартість вніслював наш парафіянин Яро Слав Бігун, який тількищо вернувся з України. На завершення програми представлено о. Йосифа Де-

На запрошення Українсько-Американського Педагогічного Товариства у неділю, 5-го листопада м.р., в год. 5-й вечора, у аудиторії собору св. Володимира й Ольги при численній участі публіки відбувся концерт учнів середньої школи ч. 125 ім. Лесі Українки міста Києва.

Д-р Мирон Куропас, заступник головного представника УНСоюзу, визначний громадський діяч нашого міста, автор книжки п. з. „Українське ін Америкі“, журналіст, учитель в школі у ДіКалб та організатор член новозаснованого Українсько-Американського Педагогічного Товариства відкрив концерт. Він тепло привітав численну публіку та подякував всім за присутність. Д-р М. Куропас повідомив присутніх про те, що молоді гості з м. Києва, прибули до Чикаго, як виміна учнів середніх шкіл між сестриними містами. Вони приїхали на відвідини до середньої школи „Морган Парк“, щоб таким шляхом поглибити своє знання англійської мови та записатися ближче з американською культурою. При цьому господар імпрези також пояснив, що тих дев'ять українських учнів та учениць з Києва запросила до Чикаго Шкільна рада для публічних шкіл нашого міста, та зокрема завдяки старанням Лінди Габер, директора міжнародних спільнот між учнями середніх шкіл. Завдяки щедрому грошовому дару суми 50,000 дол. від фундації „Семіти Сміт“, гості з України змогли протягом 3-ох тижнів (2 — 23 листопада м.р.) відвідувати наше „місто вітри“ — Чикаго. Вони відвідали „Габард“ середню школу, „Турнер Дру Академію мов“, а також відвідали чикагські туристичні атракції такі як:

найвищий будинок світу — „Сірс-Роберт“, музеї, відбули прогулку кораблем по озері Мішиген, полюбувалися красою та своєрідною панорамною притаманною центрою нашого міста. Гості з Києва під час їхнього 3-тижневого перебування у нашому місті мешкали з родинами їхніх новозапізнаних однолітків, що навчаються у вище згаданих американських навчальних інституціях. На концерт прибули всі родини, американські учні, студенти університетів, молоді професіоналісти.

Куртина безшеслено піднеслася й на сцену легким танцювальним кроком вийшли молоденькі виконавиці, радіючи очі глядачів своєю полтавською ношою та виконали „гопак“, а після групи у мішаному складі вміло виконала поривчасту гуцульську „тресунку“, за що їх публіка винагородила яскравими оплесками.

У наступній тоці програми молоденькі талановиті виконавиці забавляли слухачів українськими традиційними широкими народними романтичними народними піснями.

У другій частині програми виступив Володимир Овдович, директор школи ч. 125 ім. Лесі Українки з Києва, який у своєму слові поінформовав про школу, підкреслюючи зокрема те, що це є українська школа, де всі дисципліни викладаються виключно українською мовою, а побіч того 650 учнів вивчають там англійську та російську мови, де іхні викладачі викладають іхні дисципліни англійською та російською мовою, де іхні викладачі викладають іхні дисципліни англійською та російською мовою, де іхні викладачі викладають іхні дисципліни англійською та російською мовою.

Д-р М. Снігурович закрив нараду і попросив присутніх на перекладу, яку приготували членки Відділу в Нью Бриттен. Розмови продовжувалися в привітній атмосфері.

Д-р І. Фліс в своєму слові дав докладний звіт про стан УНСоюзу, про будинок УНС, Союзівку, видання УНСоюзу і про успіхи та невдачі в організаційній праці та виконання квот поодиноких відділів та округ. Головний представник накреслив план праці і коначність придбання нових членів. Він закликів присутніх не чекати до конвенційного року, але ще й цього року не дармувати, а здобувати. На кінець головний представник вручив грамоту Т. Сливінському як Союзовцеві Року Ньюгівенської Округи. Всі присутні яскравими оплесками привітали Т. Сливінського та побажали дальших успіхів.

В загальній дискусії було багато питань про можливість придбання нових членів ще перед Конвенцією УНСоюзу. Д-р І. Фліс дав усім вичерпні відповіді та пояснення, головню що:

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Громадський Комітет Української Громади Метрополітальної Філадельфії й УАКРад
— влаштовують —
в неділю, 21-го січня 1990 р. о год. 3:30 по пол.

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
для відзначення проголошення
САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНОСТІ
УКРАЇНИ
22-го січня 1918 і 1919 рр.
В ПРОГРАМІ

Святочне слово — д-р Богдан Шебунчак
Марія Волницька — сопрано
Мотри Мац — декламация
Ансамбль Бандуристів з Нью Йорку
Мистецький керівник — Степан Качурак

Того ж дня будуть відправлені

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ
о год. 10-й рано в українському католицькому метрополітальному соборі НЗПДМ
та в українській православній катедрі св. Володимира о год. 10:30 рано.

Організують імпрези гаряче закликають усю українську громаду Філадельфії й околиці до численної участі в Богослужбах і Святокій Академії.

МОЛОДЬ З КИЄВА В ЧИКАГО

Після виступу директора гості забавляли публіку кумедними скетчами, жартиливими піснями та танцями, що поривали зі собою українські серця. Вкінці вони виступили із зразками іноземних танків та пісень (англійською та російською мовами).

Представники сестринства св. Покрови при соборі св. Володимира і Ольги О. Гарасовська та Г. Заяць передали кожному із виконавців щедрі подарунки. Усі виконавиці: Чміль Леся, Янина Оксана, Тарасівська Таня, Волосюк Таня, Волощук Татяна, Романчук Іван, Ностратенко Василь, Сосенко Максим, Навараменко Богдан та Наташа Бруклова (аккомпаньатор на мандоліні), враз із учительсько-інструктором пісні й танку Татяною Биковою укланом подякували публіці за увагу.

Настоятель собору о. мтр. М. Бутринський із о. настоятелем Зенчуком із православної собору св. кн. Володимира заінціювали проспівання „многочисленства“ для наших молоденьких гостей на прощання.

У наступних днях наші гості з Києва відвідали також українські родини в ДіКалб. 18-го листопада м.р. були вони гостями у двох українських суботніх школах: в „Рідній школі“, де іх тепло привітала директорка школи мтр. Н. Скорина, та „Школі українства“ при соборі св. кн. Володимира, де іх вітали учні та їхня директорка Мартинюк. Там іх також обдаровано щедрими подарунками. Учні українських шкіл радо приймали дорогих гостей із далекого та так близького серцю міста Києва.

У середу, 23-го листопада, молоді амбасадори із Києва, відлетіли додому.

У дні від 2-го до 25-го серпня м.р. група американських учнів із середніх шкіл Чикаго, в рамках міжнародного обміну відвідувала нашу мальовничу Україну оглядаючи Київ, Канів, Чернігів. Між ними була й одна учениця українського походження Дарія Ганкевич та два студенти університету Борис Боднарчук і Адриан Ожга. Вони оба — пластики, ділячі у церковно-молитовних та студентських організаціях. 22-го жовтня м.р. на радіопередачі Люсії Степана Самбірських відбулося цікаве інтерв'ю з Адрианом Ожгою та Борисом Боднарчуком про їхні враження із поїздки в Україну. Розмову провів студент Любомир Домашевський, голова Українсько-Американської Студентської організації на Іллінойському університеті. Із інтерв'ю слухачі мали змогу довідатися про те, що завдяки старанням д-р М. Куропаса та проф. Віри Боднарчук спількування молоді змогло відбуватися ще цього року. Група перебувала у понерсському таборі „Ясний“ біля м. Києва, звідки відбувалися поїздки до туристичних місць, а також мали змогу зустрічатися із їхніми однолітками, які іх мило приймали, про се розповідали, дивувалися, де вони так зразково вивчили українську мову. Українська молоді із Києва також радо запрошувала іх до себе та знайомила із своїми рідними.

Молодь обох держав висловлювала побажання, щоб такі зустрічі відбувалися частіше й в майбутньому.

Катерина Домашевська

В Сороковий день смерті
бл. п.
Миколи А. Лівіцького
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ В ЕКЗИЛІ
буде відспівана
ПАНАХИДА
в суботу, 20-го січня 1990 р. в 11-й год. ранку
в українській православній церкві
св. Андрія Первозванного
в С. Бавнд Брук, Н. Дж.
Запрошують українське громадянство до участі
в молитвах.
Родина Покійника
Комітет Похоронів ДЦ УНР в екзилі

ПОДЯКА
З волі Всевисшнього відійшов у Вічність
28-го вересня 1989 р.
наш МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ
бл. п.
Евген Мирон Гутувич
Моя сердечна подяка за дбайливу опіку в шпиталі,
д-рові Орієлі Рибаківі.
Щира подяка Всч. о. П. Огіркові, пароху церкви св. Покрова Матері Божої в Озон Парку, за похоронні відправи і прощальні слова.
Подяка проф. Т. Білостоцькому і панам з хору церковного, за відспівання Панахиди в похоронному заведенні.
Подяка Дорогій Родині і Прихильникам за участь в похороні, за пожертви на Служби Божі, різні добродійні цілі, за квіти.
Подяка за теплі вислови співчуття.
Нехай Господь і Божі Мати благословить Всіх своїми ласками.
Вдячна дружина
СТЕФАНІЯ ГУТОВИЧ з Родиною

Ділимося сумною вісткою,
що в неділю, 14-го січня 1990 р. відійшов у Вічність
на 96-му році життя
наш Найдорожчий
МУЖ І БРАТ
бл. п.
ВАСИЛЬ КУЧКУДА
ПАНАХИДА — вівторок, 16-го січня 1990 р. о год. 8-й веч.
в похоронному заведенні Литани і Литани, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОН — в середу, 17-го січня 1990 р. о год. 9:30 ранку
в церкві св. Івана в Ньюарку, Н. Дж., а після на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Брук, Нью Джерсі.
Залишені в смутку:
дружина — ПЕЛАГІЯ
сестра — КАТЕРИНА БОДАК на Україні
та ближчі і дальша Родина в Україні.
Канаді й Америці

У невимовнім смутку повідомляємо Прихильників і Знайомих,
що дня 15-го січня 1990 р. заснула на віки
наша Найдорожча
МАМА, СЕСТРА І ТЕЩА
бл. п.
Вільгельміна Кордач-Гомотюк
У глибокій скорботі залишила:
дочку — ІРИНУ Г. ЗЕЛИК з мужем
МИРОСЛАВОМ
сестру — МАРИО ОСУХ в Польщі
брата — ЯНА КОРДАЧА в Чехії
ближчу і дальшу Рідню в Польщі і Чехії
ПАНАХИДА у середу, 17-го січня 1990 р. о год. 6:30 веч.
у заведенні Humiston у Кергонсоні, Н. Й.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у четвер, 18-го січня 1990 р. о год. 9-й рано у церкві Пресв. Тройці у Кергонсоні, Н. Й., а відтак на місцевому кладовищі у Кергонсоні.
Про молитви просити:
дочка ІРИНА і зять МИРОСЛАВ

Ділимося сумною вісткою,
що в м. Горнсі, Австралія
відійшов у Вічність на 83-му році життя
наш Дорогий ДРУГ
бл. п. інж. агроном
Григорій Іванович Бажул
бандурист (учень Гната Хоткевича), кол. член Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, кол. член Братства Кобзарів ім. Остапа Вересая, один з основників кобзарського руху в Австралії і великий український патріот.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Дружині Людмилі і Родині висловлюємо
наше глибоке співчуття.
ДРУЗІ

Вийшли друком чотири есеї
Богдана Цимбалістого
п. наг.
„ВИРОСТАЮЧИ ПІД ВПЛИВОМ ДВОХ КУЛЬТУР“
(GROWING UP IN TWO CULTURES)
(АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ)
Тема есеїв: „Проблема ідентичності“, „Україна чи Америка“, „Українське гетто — ішим очима“ і „Чи етнічне виховання в Америці є користне?“
Есеї призначені для батьків, виховників, провідників молоді та всіх, що цікавляться проблемами виховання української молоді в Америці. Ціна: 5 дол.
Набувати у книгарні Свободи.
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці штату Нью Джерсі обов'язку додати до ціни 6% штатного податку.

Ділимося сумною вісткою, що 26-го грудня 1989 р.
відійшов у Вічний спокій в Камоліс, Н. Й.
бл. п.
Григорій Данилович Лісничий
Покійний народився в Полтаві, 14-го квітня 1910 р. Прожив 26 років у Картетті, Н. Дж., де був членом православної церкви св. Дмитрія (St. Demetrius Ukrainian Orthodox Church), а останню замешкав у Камоліс, Н. Й. Належає до української православної церкви св. Апостола Луки.
Залишені у смутку:
дружину — МОТРОНУ
сина — ВІКТОРА
невістку — ГАЛЮ
внучку — ТАНОУ
внука — ГРИЦЯ
Покійного похоронено на цвинтарі Пам'ятника св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою,
що в неділю, 14-го січня 1990 р. по тяжкій і довгій недугі
відійшла у Вічність
сл. п.
МАРІЯ МАЛІЦКА
з дому СКРИПНИК
ПАНАХИДА у вівторок, 16-го січня 1990 р. о год. 7-й веч.
в похоронному заведенні П. Яремів в Нью Йорку.
ПОХОРОН у середу, 17-го січня 1990 р. о год. 9-й ранку
в церкві св. Юра в Нью Йорку, а після на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.
Залишені у смутку:
сина — БОГДАНА
сестру — ПАВЛІНУ ШУЛЬ з мужем
ДМИТРОМ і дітьми РОМАНОМ,
ОРЕСТОМ, ХРИСТИНОЮ, ІРИНОЮ
і ДАРКОЮ
сестру — ГАНОУ в Україні з родиною
та близького знайомого —
ВАСИЛЯ ІВАНОВИЧА

Щотижня...

(Закінчення зі стор. 1)

громадою жителів міста виступив народний депутат СССР Сергій Консв.

* 23-го грудня в Дніпропетровському біля стадіону „Металург“ з ініціативи групи виборців пройшов мітинг під девізом „Доля перебудови в наших руках“. Зібралось понад 100 осіб. Виступили члени незалежних організацій, серед яких Володимир Соловйов, який заявив, що Україна від 1918 р. є колонією комуністичної імперії.

* 23-го грудня в Херсоні відбулися установчі збори Херсонської організації СНУМ. Головою обрано Анастасія Кучеренка. Учасники зборів прийняли резолюцію про основні напрямки діяльності Херсонської організації СНУМ, серед яких демократизація, боротьба за права людини і нації, а також відновлення національної самосвідомості населення південної України.

* 23-го грудня в Рівному відбулися установчі збори рівненської організації СНУМ. На зборах були представлені НРУП, УГС, а також члени СНУМ з Тернополя та Львова. Головою рівненської організації СНУМ обрано Сергія Шкуратова, співголовами — Андрія Валігури та Олеса Бабія. Учасники зборів поклали вінок на місцеве жителі Рівного хочуть встановити пам'ятник Шевченку.

* 24-го грудня у Львові відбулася перша нарада представників незалежних молодіжних організацій України. На нараді були члени винницької групи для створення СНУМ, чернівецької Спілки Української Молоді Буховини, львівської, тернопільської, рівненської та чернігівської організацій СНУМ. Учасники наради завідали своєю відданістю ідеї боротьби за самостійну українську державу, заявили про повне неприйняття комуністичної ідеології та засудили імперіалістичну політику Москви. В ході наради було визначено напрямки підготовчої роботи для створення нових осередків і обговорено питання про координацію дій між обласними організаціями з метою утворення загальноукраїнського молодіжного об'єднання.

Подаємо контактні адреси для зв'язку з обласними організаціями: 290060 м. Львів, вул. Наукова 68/63, Олег Вітович, тел. 63-60-80; 286030 м. Вінниця, вул. Келеська 99/194, Сергій Чаплигін, тел. 680-08; м. Харків, пр. Перемоги 68/50, Андрій Черемський, тел. 32-27-85; 282023 м. Тернопіль, бульв. Возз'єднання 10/224, Юрій Тіма; 266013 м. Рівне, пр. Миру 24/59, Сергій Шкуратюк, тел. 6-12-60; 250005 м. Чернівці, вул. Голя 8/27, Сергій Потапенко.

* 24-го грудня в Державній Хмельницької області мав відбутись екологічний мі-

тинг, який однак місцеві партбюрократи провели не дозволила. За вказівкою влади було зрівнено блакитно-жовтий прапор, виставлений на площі, де сходились люди для проведення мітингу. Між мешканцями міста і гостями, активістами незалежних організацій з Хмельницького та Львова відбулася зустріч, яка виявила повну дезінформацію місцевого населення про НРУП, УГС, СНУМ та інші національно-демократичні об'єднання.

* 24-го грудня в Одесі в міському парку з ініціативи НРУП проведено передвиборчий мітинг, в якому взяло участь декілька сотень одеситів. Виступили представники НРУП та інших незалежних організацій. Промови висловили тривогу з приводу відмови окружної виборчої комісії реєструвати кандидатів демократичного спрямування і заборони представникам неформалів зустрічатись з робітниками на підприємствах міста. Під час мітингу активіст Олег Коченчук підняв гасло з написом „Товариш Крючков! Боротися за Україну — не значить на її зліди зривати! Геть з України!“ Учасники мітингу тримали в руках блакитно-жовті прапори, які міліція кинула вивирити, але люди згуртувалися і зуміли дати відсіч нападникам, зберігши частину знамен.

* У Миколаєві біля пам'ятника Шевченку активісти неформальних організацій влаштували вільний дискусійний майдан. Шонеді о 12-й год. там збираються мешканці міста, обговорюючи громадсько-політичні проблеми, там же розповсюджуються незалежні преса, зокрема газета миколаївської крайової організації НРУП „Чорномор'я“, українська національна символіка тощо. 24-го грудня на дискусійному майдані було піднято блакитно-жовтий прапор.

* 24-го грудня в Києві біля Республіканського стадіону з ініціативи НРУП проведено ще один мітинг пам'яті А. Сахарова. Цього дня мав відбутись похід жалоби, але влада не дала на нього дозволу, запропонували натомість провести мітинг. Однак похід все таки відбувся — кількасот чоловік пройшли з піснями по Хрещатику до стадіону, тримаючи блакитно-жовті прапори і гасла: „За відновлення Української Народної Республіки“ та „Геть диктатуру КПСС!“ На мітинг, де крім українських, були також жидівські та румунські прапори, виступили активісти НРУП: Віталій Дончик, Павло Кислий, Костянтин Матвієнко, член УГС Олександр Сергієнко, робітник з „Арсеналу“ Кравченко, письменник Жулинський та інші. Промови закликали активізувати боротьбу за демократизацію і самовизначення народів ССР, чого впроваджено життя домагався Сахаров. Багато виступаючих, зокрема лідер київської організації СНУМ Дмитро Корчинський, наголосили необхідність повної державної незалежності України. 25,000

учасників мітингу вшанували хвилиною мовчання пам'яті румунських громадян, які загинули під час повалення диктатури Чаушеску. В резолюції мітингу підтримано рішення литовської компартії про відділення від КПСС; поставлено ряд вимог, зокрема про регабілітацію УКЦ і повернення греко-католикам храмів; про відставку голови Президії ВР УССР Валентини Шевченко і голови Ради Міністрів УССР Мисола; про реєстрацію НРУП та інші.

* 25-го грудня у Львові після тривалої таганни завершився суд над членом Т-ва „Сокіл“ Петром Суржичем, звинуваченим в організації масових протестів під обласною прокуратурою 22-23-го липня у зв'язку з незаконним арештом активіста Івана Скорняка, якого під тиском громадськості врешті було звільнено. Львівська міська прокуратура кілька разів припиняла за фабриковану справу на Суржича, але після втручання республіканської прокуратури знову її порушувала. Член обласного суду Богдана Брух засудила Суржича на 700 крб. штрафу і внісела постанову, що він, крім цього, зобов'язаний відшкодувати трамвайно-тролейбусному управлінню 300 крб. за тривале припинення руху трамваїв. Зайшла зустріла таке рішення суду обуреними вигукми.

* 25-го грудня на секретній нараді у львівському обласному УВС, яку відомий портоміник-чорнотинський начальник УВС, генерал Попов, розглядалося питання про ситуацію на Львівщині і наміснене нагніталося атмосфера страху і небезпеки. Договарилися до того, що на руках у населення зберігається багато зброї і що „екстремісти“ планують найближчим часом напади на райвідділи міліції. Отож вирішили підготуватися до „безпорядків“, тримати зв'язок з військовими частинами, підготувати місця для укріплення сімей міліціантів. На нараді були присутні чини не нижче начальників райвідділів міліції, а також якісь цивільні особи. Схоже, передчуваючи поразку у виборах, реакшнери прагнуть залякати міліцію і спровокувати конфлікт, що дало б їм можливість ввести на Львівщині військовий стан. З цієї ж причини у пресі і усно розповсюджуються дуже перекручені повідомлення про міждержавні взаємини.

* 27-го грудня у Львові група нападників (в уніформі міліціонерів і два „дружинники“) під приводом пошуків будинок украденого у когось любового шкля автомобіля проникла в підвал до члена СНУМ Шкіля і вилучила пакети з 5,000 примірників незалежної газети „Молода Україна“. Серед нападників були дільничний інспектор Андрій Яриш, оперуповноважений УВС Гаратов, капітан міліції з міського УВС Дмитро Каушанський.

* У Львові за участь у

несанкціонованому мітингу, організованому львівським Страйковим Комітетом, засуджено на 300 крб. штрафу члена Львівської обласної ради УГС Адама Кардаса.

* В Горлівці Донецької області за членство в НРУП звільнено з роботи секретаря комітету комсомолу однієї із шахт Андрія Пастушенка, а капітана міліції Мельникова, а колишнього політ'язневі істориків Мельникових влада вперто перешкоджає влаштуватися на роботу. Горлівський осередок НРУП висловив з цього приводу рішення про тест.

* В Збаражжі Тернопільської області на конференції районного Т-ва Української Мови висунуто кандидатом в депутати ВР УСР члена Т-ва і співголова крайової ради НРУП Марію Куземку. Представники окружної виборчої комісії Боласюк (голова), Демчук (секретар) і Байдерська передали списки учасників конференції районній партбюрократії, яка розпочала шалений тиск на членів товариства, щоб домогтися скасування рішення конференції.

* Мешканці Івано-Франківщини активно висувують кандидатами у народні депутати України представників Демократичного Блоку. У Центральній виборчій окрузі Івано-Франківської висунуто голову обласної Ради НРУП Чучука, у Залізьничній окрузі голову Виконавчого комітету УГС Лук'яненка, у Калуській — академіка Голубця, у Надвірнянській — голову обласного „Меморіалу“ Думу, у Рогатинській — голову обласної філії УГС Марусика, Тисмецький — активіста УГС Ребрика, Коломийський — редактора газети „Арго“ Захарука.

* Продовжується активне висунування кандидатів від Демократичного Блоку на Львівщині. У Самбірській окрузі висунуто кандидатом у депутати ВР УССР голову Львівського СНУМ Ігоря Деркача. В Індустріальній окрузі Львова кандидатом в депутати ВР УССР став співголова СНУМ Олег Вітович. Виборці Ленінської округи Львова серед кандидатів Демократичного Блоку назвали і голову Львівського страйкового Віктора Фурманова. Ще ряд колективів Львівщини за минулий тиждень вибрали кандидатами в депутати ВР УССР Степана Хмару, Ярослава Кендзьора, Михайла та Богдана Горинів, Вячеслава Чорновола (останнього висунули вже 15 колективів). Десятки представників Демократичного Блоку стали на Львівщині кандидатами в депутати місцевих рад.

Редакційна група:

Анатолій Доценко (Москва)
Леонід Миласький (Київ)
Микола Муратов (Москва)
Вячеслав Чорновіл (Львів)
Володимир Яворський (Львів), відповідальний за випуск.

На вічну славу...

(Закінчення зі стор. 2)

писи: „Мої члени родини українство завжди було таке природне й зрозуміле, як шоденні атрибути матері. Воно входило в програму обміну речами нашого ества... Воно не вимагало ніякої дискусії, ні глибокого обумовлення...“

Крім матеріалів про нашу незабутню і заслужену лікарку, громадсько-суспільну діячку та письменницю Софію Парфанович, збірник ч. II містить також багато інших цікавих матеріалів, як наприклад: Юрій Масерник — „Бюлетень ЮНЕСКО про Києво-Могилянську Академію“, „Від скіфів до наших днів“, „Українська княжна — визначний лікар“ (про княгиню Євпраксію — Зою, яка ще на початках нашої державності зайняла видатне місце в світовій медичній науці), „325-річчя Львівського Університету“, та інші. Подано також медичні вісті з України (в тому числі про трагедію в Чорнобилі та каральну психіатрію — стаття Н. Світличної), про 20-річчя українського „Лікарського Вісника“ та його редактора д-ра Павла Джуля, та інші.

Звичайно, все вищеподане — це лише дуже мала частина того, що подано в цьому збірнику, для появи якого в світ найбільше вклав праці архівар УЛТПА д-р Павло Пундій. Ті, хто бажав би набути цей збірник, може звернутися на адресу: Dr. Paul Pundiy, 1712 N. Oak Park Ave., Chicago, Ill. 60635. Ціна примірника — 20 дол.

КОМІСІЯ ПАЛАТИ Репрезентантів і Сенату ЗСА у справах безпеки і співробітництва в Європі (Гельсінкська комісія) висунули кандидатуру нового президента Чехо-Словаччини Вацлава Гавела на Нобелівську премію миру в 1990 році. Про що справу поінформували кореспондентів сен. Денніс Деконіс, голова комісії, і його заступник конгресмен Стені Гоер, обидва демократи. У листі, який був висланий на адресу Нобелівського інституту, говориться, що Гавел — драматург, політичний в'язень, політик, який користується міжнародним визнанням, понад 10 років працював для справи миру, демократії і прав людини. Комісія ЗСА нагадує, що Гавел був один з організаторів дисидентської групи „Хартія-77“ і що його для служимуть прикладом для майбутніх поколінь.

ПОПІРІВІВІ

Редагус Омелья Твардовський

Посилюються домагання за створення Національного Олімпійського Комітету України

У київській „Спортивній газеті“ з 9-го грудня 1989 року (тираж газети 582,000 примірників) появилась, вже вдруге, стаття Л. Радченка під заголовком „Спробуємо почути один одного“, в якій авторка, між іншим зрештєвала ряд листів, що їх в справі створення НОК в Україні написали до редакції читачі. В попередній статті, яку ми рефєрували у „Свободі“ 31-го жовтня 1989 року, газета ознайомила своїх читачів з Олімпійською хартією. В передмові до другої статті Радченко пояснила, чому газета знайомила з Олімпійською хартією... Вилкою для того, пише авторка, щоб у цілком зрозумілих прагненнях бачити республіканську спортову систему більш самостійною і представленою гідно на міжнародній арені: ми діяли юридично грамотно і з повагою до тих міжнародних організацій, членами яких прагнемо стати“.

Далі Радченко відмітила, що „редакція очікувала чималою пошти з глибоко продуманими та юридично обґрунтованими пропозиціями щодо пошуку таких шляхів. Але ті листи, що за цей час приїшли, переконано зацікавленого діалогу не відбулося“. Ось що писали читачі:

1. Порохнавець зі Львова: „На „однобокий“ погляд автора статті „Коли прагнення не збігаються“ (це заголовок загальної вище першої статті. — О.Т.) надсилаю матеріал, вміщений у молодіжній газеті Литви про створення НОК у Прибалтійських республіках... Пропоную продовжити обговорення цього питання стосовно УРСР. А авторові хочеться підказати (тобто Л. Радченко. — О.Т.), що коли Б. М. Горбачов спільно хотів унагодити законів, які ухвалили його попередники, то передбачалося була б справою несерйозною...“

О. Миськів зі Львова: „Надіслав нам дещо з видання „Львів спротивний“ з доброго пошти на тему розширення суверенітету республіки, зокрема і на сферу фізичної культури і спорту, шляхом виведення на олімпійську арену національної команди“.

В. Гребенюк з Черкащини долучив цитату з „Молоді України“ з таким супроводом: „Чому ваша газета, маючи великий тираж, не б'є у дзвони, не будить приспаних чиновників спорту нашої республіки? Та й

вам самим уже час прокинутися і порушити питання про те, чому Україна не бере участі в Олімпійських іграх“.

З тернопільського відділу Київського НДІ мікроприладів на що ж тему надіслав лист із 17-ти підписами: „Почувши про створення НОК Грузії, побачили, що сума традицій нашої республіки пасти задніх зберігається. Ми серед останніх приймемо закон про мови і переходимо на республіканський госпрозрахунок. Серед останніх починаємо визнавати неформальні організації і гласність. Такої ж позиції дотримуюся і в спорті. Якщо наша республіка дійсно суверенна держава, член ООН, то чому вона не може брати безпосередню участь в олімпійському русі, виставляти збірні команди республіки на європейські та світові змагання?“

П. Ткачук з Вінниччини написав: „Демократизація нашого суспільства зобов'язує нас жити по-новому. Чимало потрібно змінити і в спорті, починаючи з окремої спортивної організації своїх олімпійських команд“. Далі він на прикладі футболу пропонує створення республіканської вищої ліги, на його думку, зберегло б чимало коштів, які витрачаються на нинішні переїзди футболістів на ігри).

Поділяють ідею створення НОК України і окремих команд на Олімпійських іграх Г. Соколовський з Харкова, В. Шербак з Полтави, Л. Куклинський з Одеси, Г. Донець з Києва. Останній, до речі, вважає, що в Україні є всі підстави бути членом МОК (Міжнародного Олімпійського Комітету). Він пише: „Якщо 10-12 республік СРСР звернуться до МОК з відповідними офіційними заявами, в яких логічно обґрунтують свої прохання то неже перед обличчям світової громадськості ці законні прагнення багатьох народів будуть зневажені? На мою думку, девізом сучасного українського спортивного руху повинно стати: від членства України в міжнародних спортивних федераціях — до членства в МОК. Врешті-решт час вже й нашим спортсменам відчувати причетність до свого народу. І не набагато серйозніше, ніж вважає Л. Радченко“.

У відповідь останньому авторові листа Л. Радченко написала: „...не зрозуміло, чому спроба ознайомити читачів з юридичним боком справи, яка торкається вступу до міжнародної, нікому не підлеглої організації, можна кваліфікувати як

„несерйозне ставлення“? Чому повага до читачів і народу, яка полягає в тому, що ми не закликаємо створювати НОК України негайно, а намагаємося знайти шляхи до створення організації, не просто проголошеною для „республіканського життєву“, а й з реальним виходом і визнанням на справжній олімпійській арені й в МОК — нашими дописувачами взагалі не сприймається?“

Далі Радченко пише: „З тієї ж пошти видно тяжіння до організації і проведення газетою референдуму з приводу питання створення НОК України. Та от, щодо референдуму... По-перше, його результати мають вагу для республіки, меншу, але все ж таку вагу — для НОК СРСР. І аж ніяк не для МОК... Та головне в тому, що нам усім разом треба пройти неабиякий шлях правдивої освіти, щоб навчитися не видавати бажання населення окремих республік за бажання „світового громадськості“...“

На цьому зупинимось, бо все ж немає певності, що в нас відбудеться діалог. Ми продовжимо цю тему, тим більше, що поки чули виключно читачі думки і пропозиції. А от від самих олімпійців ніякої реакції не чути. А їхні думки нашим читачам не байдужі, бо йдеться про головних дійових осіб. Вважатимемо нинішній і попередній (за 12 жовтня) огляди редакційної пошти на тему організації НОК України прямим запитом на адресу Державного Комітету Спорту УРСР. Запитом читачів до республіканської інстанції, яка має юридичне і практичне право на конкретне вирішення справи — закінчила Радченко свої роздуми. Під тиском патрістичного суспільства Радченко в порівнянні з попереднім оглядом (12 жовтня) дещо змінила свої погляди в користь зростаючої національної свідомості населення України в цьому числі і в спортивних колах. Все таки, як „заслужена“ кол. спортсменка-олімпійка й сучасна „чиновниця“ з ласки російських спортивних політрків в Україні, вона все ще продовжує триматися старих, утертих правил, що їх накинута Москва ще за сталінсько-брежнєвських часів.

Згідно з цими правилами українські спортсменки зобов'язані бути слугами і постачальниками чемпіонатів і слави для Росії. Тому Радченко і визнає до відкладення тієї несприятливості для Москви справи. Мовляв, покищо нам „треба пройти неабиякий шлях правдивої освіти“, а там побачимо... Треба сумніватися чи з цими б думками при сучасному стані справи, будуть числитися симпатії спорту в Україні. При теперішньому темпі змін Радченко не матиме іншого вибору, як врешті прилучитися до національного табору, що слушно змагає до належних прав України рішати про власну долю у всіх сферах суспільного життя, в цьому числі і у фізичному вихованні та спорті.

Перший вагомий крок до цього Радченко вже зробила, коли після закінчення референдуму нами огляду подала в основному правильні висновки. Вона написала: „Полегшимо справу і виділимо групу основних питань, які турбують наших передплатників“:

1. Створення Національного Олімпійського Комітету України.
2. Виступ на Олімпійських іграх окремою командою.
3. Створення і запровадження національної символіки.
4. Неправомірність відсутності спортивної еліти на чемпіонатах республік. Отже, як ставиться до всього цього Державний Комітет Спорту УРСР і що збирається змінювати чи запроваджувати, враховуючи реальність, що склалася нині в олімпійському русі країни?“

О. Твардовський

ПОМІШАЛИСЯ РЯДКИ

У статті Святослава Гордінського п.з. „Виставка І. Марчука в Українському Музеї“ („Свобода“, ч. 6 з 11-го січня 1990 рік) при переносі на 4-ту сторінку помішались рядки. Останній параграф треба було помістити над першою лінійкою колонки. — Ред.

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ

ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЮВАННЯ ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. 57th & 7th Ave.)

Medicare приймається.
Пацієнти приймаються тільки за домовленістю.

Працюємо також в суботу.
Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

FOR SALE

RESIDENT CAMP
24 + ac. App. 1 hr from J.C. Ideal for Churches, Organizations, etc. Operates year round, many buildings. Most available.
Call (201) 495-2585

HELP WANTED

ШУКАЄМО ЖІНКУ

до опіки одиначного хлопця і двох шкільного віку Мешкання і харч. Платня за домовленістю.
DARIEN, CT.
Tel.: (203) 656-0615

РОЗШУКИ

Балабанська (Датків) Марія
з Борислава, Зах. Україна, пошукує кузину
ДАТКІВ ВОЛОДИМИРА ЮРІЙОВИЧА
нар. між 1922-1927 рр. в Нью Йорку. Прошу його з'ясувати його адресу, потелефонувати на ч. (518) 355-7100

ПОШУКУЮ БОГДАНА ОЛЕКСІЯ МАКАРОВИЧА
народжений 1907 р. Меджибізький р-н, с. Могомощи, Україна. Повідомити на таку адресу
Elsie Skorobatch, Rt. 1, Box 386-A
Princess Anne, Md. 21853

FURNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуґує ШИРА і ЧЕСНА Our Services Are Available Anywhere in New Jersey Також займаємося похоронами на цвинтарі в Баянді Брукліні, перенесенням тіл з Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях сс. Андрія в Баянді Брукліні, в Гамптонбурґу та інших

ВІДОМА СОПІДНА ФІРМА

Cypress Hills Monuments

Власник — українць **ВОЛОДИМИР БІЛАНСКИЙ**,
К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОВАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Тел. (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 до 5 по пол. в неділю від 10 до 4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів радо заведемо до Вашого дому з проектами і порадами.

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу АЛЛЕНТАВН, Па.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 3-го лютого 1990 р. о год. 2-ій по пол. в залі Української Католицької Церкви

1826 Kenmore Avenue, Bethlehem, Pa

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу. Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів

44, 46, 48, 124, 137, 143, 147, 151, 288, 318

369, 438

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правдивості зборів
3. Вибір президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного касира УНСОюзу УЛАНІ М. ДЯЧУК
9. План праці на бачущий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь

Уляна М. Дячук, головний касир УНС

Анна Гарас, почесний член Головного Уряду УНС

За управу Округу

Анна Гарас, голова

Стефан Муха, секретар укр. мови

Володимир Загвоцький, касир

Анна Строт

секретар англ. мови